

OHNIVÉ ŠÍPY

f

**„Rany, kamenné srdcia zraňujúce a strnulé
mysle rozpaľujúce“.**

SV. ALFONZA MARIE Z LIGUORI,
učiteľ a Cirkvi sv. a zakladateľ kongregácie
Najsv. Vykupiteľa

OHNIVÉ ŠÍPY A VRÚCNE VZDYCHY

Podľa českého prekladu poslovenčil:
P. Karol Stašík, C. SS. R.

S kopiou ukrižovaného Spasiteľa, ako ho sv. Alfonz
nakreslil.

STROPKOV 1936.

»O h n i v é š í p y«, t. j. aké dôkazy lásky nám dal Kristus Ježiš v diele svojho vykúpenia, to je pádny titul krátkych, ale jadrných, plamennou láskou k Ježišovi nadchnutých úvah, s pripojenými vrúcnyimi vzdychami, ktoré ozaj ako iskry sršia z roznieťného srdca sv. Alfonza, tohoto Seráfa lásky, ktorý aj pripojený obraz Ukrižovaného Spasiteľa nakreslil.

Prekladateľ chce milým krajanom poskytnúť možnosť poznať tieto úvahy, a úfa, že ich vďačne prijmete k roznieťeniu plamennej, nežnej a obetavej lásky vo vás k Božskému Vykupiteľovi. Užívajte ich a k nim pripojených prekrásnych modlitieb a vrúcnych vzdychov pri najdrahšej obete sv. omše a najmä po sv. prijímaní, alebo aj inokedy, a bohdá skúsite, že nie neprávom sa zovú »o h n i v ý m i š í p a m i« !

Ježiš, pre Tvoje sväté rany, smiluj sa nad nami, aby sme sa zásluh Tvojho vykúpenia hodnými stali!

V Stropkove, 11. februára 1936.

K. St.

Ak uvažuje niekto, akú nesmiernu lásku nám Ježiš Kristus dal najavo vo svojom živote a zvlášte pri svojej smrti, keď také muky vytrpel pre naše spasenie, tomu nemožno nezahorieť láskou k Bohu, ktorý si naše duše natoľko zamiloval. Sv. Bonaventúra nazýva rany nášho Vykupiteľa ranami, ktoré i tie najtvrdšie srdcia zraňujú a aj tie najstudenejšie duše Božou láskou rozpaľujú: *»Rany, kamenné srdcia zraňujúce a strnulé mysle rozpaľujúce.«* Rozjímajme teda v týchto kratučkých úvahách o láske Ježiša Krista na základe sv. Písma, a uvidíme, ako mnoho náš milý Vykupiteľ učinil, aby nám dokázal, ako veľmi nás miluje, a aby nás zaviazal, aby sme ho i my milovali.

*

1. *»Miloval nás a vydal seba samého za nás«* (Efez. 5, 2). Toľko dobrodení preukázal Boh ľuďom aby si získal ich lásku! Ale nevďační ľudia nielen že ho nemilovali, lež ani za svojho Pána neuznávali. Len v jedinom kútiku sveta, v Judsku, jeho vyvolený ľud uznával ho za svojho Boha; ale i tento ľud viacej sa Boha bál, než ho miloval. Chcejúc teda Boh, aby sme ho viacej milovali, ako sa ho báli, stal sa človekom ako my, vyvolil si život chudobný,

trudný a opovržlivý, a horkú a potupnú smrť. — Prečo? — Aby si získal naše srdcia. Keby nás Ježiš Kristus nebol vykúpil, nebol by býval menej veľkým a šťastným, ako bol odjakživa; a predsa získal nám spasenie tak bolestne a s takými námahami, ako by jeho vlastná blaženosť od našej závisela. Bolo mu ľahko bez utrpenia nás vykúpiť. Ale nie! Svojou vlastnou smrťou vyslobodil nás od večnej smrti; a hoci nás mohol spasiť tisícorakým spôsobom, vybral si najopovržlivejší a najbolestnejší spôsob. Umrel totižto na kríži v samých bolestiach, aby si získal lásku nás, nevďačných tvorov. A čo ho pohlo k tomu, že sa narodil tak chudobný a umieral tak opustený, ak nie jeho láska k nám?

Ach, Ježiš môj, z lásky si umrel za mňa na hore Kalvárie. Tá istá láska nech udusí vo mne všetky svetské náklonnosti a strávi ma oným svätým ohňom, ktorý si prišiel zapáliť na zemi. Tisíckrát zavrhujem tie hanebné rozkoše, ktoré Ťa toľko bolestí stály. Lutujem, drahý môj Vykupiteľ, celou svojou dušou, že som Ťa toľko obráždil(a). Nabudúce chcem radšej umrieť, než Ťa zarmútiť, a všemožne sa vynasnažím, aby som sa Ti zaľúbil(a). Ničoho si nešetril z lásky ku mne; ani ja nebudem ničoho šetriť z lásky k Tebe. Miloval si ma, a ničoho si nevymienil; i ja Ťa chcem milovať bez výhrady. Milujem Ťa, jediné moje dobro, láska moja, moje všetko!

2. *»Tak Boh miloval svet, že Syna svojho jednorodeného dal«* (Ján 3, 16). O ako mnoho znamená slovíčko *»tak«*! Znamená, že nikdy nepochopíme, aká nesmierna láska to bola, keď sa Boh rozhodol svojho Syna vydať na smrť, aby spasil zatrateného človeka. A kto nás kedy mohol obdať tak vzácnym darom ceny nekonečnej, ak nie Boh, ktorého láska je nekonečná?

O ďakujem Ti, Otče večný, že si mi dal svojho Syna za Vykupiteľa. Aj Tebe ďakujem, veľký Boží Synu, že si ma vykúpil toľkými mukami a s takouto láskou. O ako by sa mi viedlo, ktorý(á) som Ťa toľko hneval(a), keby si, o Ježiš môj, nebol za mňa umrel? O keby som bol(a) skorej umrel(a), prv než som Ťa obrazil(a). Ach, prosím Ťa, udeľ mi čiastočku ošklivosti, v ktorej si mal tu na zemi moje hriechy, a odpusť mi. Ale číre odpustenie mi nestačí. Zasluguješ byť nadovšetko milovaný. Ty si ma miloval až na smrť; až na smrť chcem i ja Teba milovať. Milujem Ťa, dobrota nekonečná, celou svojou dušou. Milujem Ťa viacej ako seba samého(ú). Ty buď jedinou láskou môjho srdca. O pomôž mi! Neďaj, aby som bol(a) naďalej k Tebe tak nevďačný(á), ako dosiaľ. Povedz, čo si žiadaš odo mňa; s Tvojou milosťou chcem všetko, všetko urobiť. Hej, Ježiš môj, milujem Ťa a chcem Ťa zavše milovať, poklad môj, život môj, láska moja a moje všetko!

3. *»Ani nie s krvou kozľacou alebo teľacou, ale*

so svojou vlastnou krvou raz vstúpil do svätyne, pretože našiel večité vykúpenie» (Žid. 9, 12). Či by nám mohla krv všetkých obetných zvierat, ba všetkých ľudí vydobyť Božiu milosť? Jedine krv tohoto Človeka a Boha zdolala, aby nám zaslúžila odpustenie hriechov a večné spasenie. Keby však Boh sám nebol prišiel na tento spôsob nášho vykúpenia, že podstúpi smrť za naše spasenie, kto by bol naň kedy pomyslel? Jedine jeho láska ho vymyslela a previedla. Preto sv. Job volá a právom sa opytuje Boha, ľudí tak milujúceho: Čo je človek, o Pane, že ho tak vyznamenávaš? Prečo Tvoje srdce lipne takou láskou k nemu? »Čo je človek, že si ho tak vážiš? Alebo čo prikladáš k nemu svoje srdce« (7, 17) ?

O Ježiš môj, jedno srdce nestačí Teba milovať, a keby som Ťa miloval(a) srdcami všetkých ľudí, aj to by bolo len málo. Preto aký by to bol nevďak, keby som rozdelil(a) svoje srdce medzi Teba a tvory! Nie, láska moja, Ty ho chceš mať celé, a celé ho aj zasluhuješ; preto Ti ho i celé darujem. Ak Ti ho neviem dať, ako by som mal(a), vezmi si ho sám a daj, aby som mohol ozajstne povedať: »*Boh môjho srdca*« (Ž. 72, 26)! O Vykupiteľ môj, pre zásluhy opovrženého života, ktorým si k vôli mne žil, udeľ mi pravú pokoru, aby som miloval(a) opovrženie a skrytý život. Daj, nech s láskou objímam choroby, urážky, prenasledovanie a duševné trápenia a všetky kríže, ktoré na mňa sloslať ráčiš. Daj, aby som Ťa

miloval, a potom nech sa robí so mnou, ako sa Tebe ľúbi. O láskou roznietené Srdce Ježišovo, rozpál' ma svojou láskou a osviet' ma, aby som poznal(a), aké nesmierne si dobro! Učiň, aby som náležal(a) celkom Tebe, prv než umriem. Milujem Ťa, Ježiš môj, ktorý tak veľmi zasluhuješ byť milovaným a tak veľmi túžiš po mojej láske. Milujem Ťa z celého svojho srdca, milujem Ťa celou svojou dušou.

4. *»Zjavila sa dobrotivosť a láskavosť Spasiteľa nášho, Boha«* (Tit. 3, 4). Boh miloval človeka už od večnosti: *»Večnou láskou miloval som ťa«* (Jer. 31, 3). Sv. Bernard však vraví, že Boh, prv než sa Slovo vtelilo, zjavil svoju moc stvorením sveta a svoju múdrosť jeho riadením; ale keď sa Boží Syn človekom stal, tu sa ukázala Božia láska k ľuďom. A veru, keď sme poznali, koľko útrap vystál Ježiš Kristus za svojho života a čo múk vytrpel pri svojej smrti, krivdili by sme mu, keby sme pochybovali o jeho prevrúcnej láske, ktorú prechováva k nám. Ba až primoc nás miluje, a keďže nás miluje, chce, aby aj od nás bol milovaný. Umrel za nás, aby sme jemu žili: *»Za všetkých umrel Kristus, aby aj tí, ktorí žijú, už nežili sebe, ale tomu, ktorý za nich umrel a vstal z mŕtvých«* (II. Kor. 5, 15).

O Spasiteľ môj, kedy začnem poznávať lásku, ktorou si ma miloval! Čo som Ťa mal(a) milovať, odplácal(a) som sa Ti až dosiaľ krivdami, pohŕdajúc Tvojou milosťou. Ale Ty si nekonečná dobrota,

a preto nezúfam. Sľúbil si kajúcemu odpustenie; pre milosrdenstvo svoje zadrž teda slovo. Potupil(a) som Ťa, keď som hovel(a) ľúbostkám, a Tebou som pohrďdal(a). Ale teraz toho srdečne ľutujem, a nič ma toľko nermúti, ako keď si spomeniem, že som Teba, svoje najväčšie dobro, obráždil(a). Odpusť mi, a spoj ma celkom a na veky so sebou putom lásky, aby som sa už nikdy od Teba nevzdialil(a) a žil(a) len, aby som Teba miloval(a) a Teba poslúchal(a). Áno, Ježiš môj, len Tebe chcem žiť, len Teba chcem milovať. Prv som sa staral(a) o tvory, Teba si nevšímajúc, ale teraz všetko opúšťam a celý(á) sa darujem Tebe. Milujem Ťa, o Bože duše mojej, milujem Ťa viacej než seba. O Maria, Božia Rodička, primlúvaj sa za mňa, aby som bol(a) verný(á) Bohu až do smrti.

5. *»V tom sa zjavila láska Božia k nám, že Boh poslal svojho jednorodeného Syna na svet, aby sme žili skrze neho«* (I. Ján. 4, 9). Hriech uvalil smrť na všetkých ľudí, a boli by zostali mŕtvi, keby nebol večný Otec poslal svojho Syna, aby im svojou smrťou vrátil život. Lež ako je to možné? Boh že má umrieť za človeka? Vravím, Boh? A kto že je tento človek? *»Kto som ja?«* vraví sv. Bonaventúra. *»Prečo, Pane, prečo si ma toľko miloval?«* Ale práve v tom sa ukazuje nekonečná láska Božia: *»V tom sa zjavila láska Božia.«* Sv. Cirkev volá na Bielu Sobotu: *»Ó ako podivne sa sklonila k nám Tvoja dobrota! O neoceniteľná*

nežnosť lásky: vydal si Syna, aby si vykúpil otroka.» O milosť nesmierna! O vec neslýchaná! O preveľká Božia láska! Aby vyslobodil hriešneho otroka od zasluženej smrti, odsudzuje k smrti nevinného Syna!

O Bože môj, to si teda preto učinil, aby sme žili skrze Ježiša Krista: »aby sme žili skrze neho.« Ba aj veľmi spravodlivé je, aby sme žili pre toho, ktorý nám dal všetku svoju krv a svoj život. Drahý môj Vykupiteľ, hľadiac na Tvoje sväté rany a na kríž, na ktorom si za mňa umrel, zasväcujem Ti svoj život a všetku svoju vôľu. Učiň ma celkom svojím(ou), aby som od terajška nehľadal(a) iného len Teba a netúžil(a) po inom než po Tebe. Milujem Ťa, nekonečná dobrota; milujem Ťa, láska nekonečná. Daj, nech opakujem, kým žiť budem: »*Bože môj, milujem Ťa, milujem Ťa, milujem Ťa*«; a toto nech sú moje posledné slová, keď budem umierať: »*Bože môj, milujem Ťa, milujem Ťa*.«

6. »*Pre milosrdnú lásku nášho Boha, v ktorej nás navštívil Východ z výsosti*« (Luk. 1, 78). Ajhľa, Boží Syn prichádza na zem, aby nás vykúpil a vedie ho k nám jedine jeho milosrdná láska. Lež, o Pane, ak Ti je ľúto človeka zatrateneho, prečo nepošleš anjela, aby ho vykúpil? Nie, vraví večné Slovo, sám prídem, aby človek videl, ako ho veľmi milujem. Sv. Augustín píše: »*Hlavne preto prišiel Kristus, aby človek poznal, ako veľmi ho Boh miluje*.« Lež, o Ježiš môj, Ty si prišiel získať si našu lásku a koľkí

Ťa ozajstne milujú? Ach, ja úbohý(á)! Vieš, ako som Ťa dosiaľ miloval(a); vieš, ako som pohŕdal(a) Tvojou láskou! O bodaj by som umrel(a) ľútosťou! Ľutujem toho, drahý Vykupiteľ môj, že som si Ťa vôbec nevážil(a).

Ach, odpusť mi a udeľ mi spolu milosť, aby som Ťa miloval(a). Nedaj, aby som sa Ti nevďakom odplácal(a) za Tvoju lásku ku mne. Teraz Ťa milujem, ale milujem Ťa málo. Ty zasluhuješ lásku nekonečnú. Daj, aby som Ťa miloval(a) aspoň zo všetkých svojich síl. Ach, môj Spasiteľ, moja radosť, môj život, moje všetko, čo by som miloval(a), keby som nemiloval Teba, nekonečné dobro? Všetky svoje žiadosti zasväcujem Tvojej vôli, a keďže viem, aké muky si vytrpel pre mňa, ochotný(á) som i ja trpieť, čokoľvek si žiadaš. Odvráť odo mňa všetko, čím by som bol(a) svedený(á) k hriechu. *»Neuvod' nás do pokušenia, ale zbav nás od zlého.«* Zachráň ma od hriechu, a potom nech sa deje so mnou vôľa Tvoja! Milujem Ťa, dobrota nekonečná, milerád(a) podstúpim akékoľvek muky, áno, volím skôr umrieť, než žiť bez Tvojej lásky.

7. *»A Slovo telom sa stalo«* (Ján 1. 14). Boh poslal k Panne Marii archanjela Gabriela, vyžiadať od nej svolenie, či ho chce prijať za syna. Panna Maria svolila, a hľa, Božie Slovo stalo sa človekom. O div, budiaci podiv neba i prírody: Slovo telom sa stalo! Boh človekom! Čo by sme povedali, keby sa kráľ

červom stal, aby úbohému červíkovi svojou smrťou zachránil život? A hľa, Ježiš môj. Ty si môj Boh; keďže si však ako Boh nemohol umrieť, človekom si sa stal, podliehajúcim smrti, aby si mohol život za mňa položiť.

O sladký môj Vykupiteľ, prečo neumriem bolesťou, keď uvážim, čo milosrdenstva si sa mi napreukazoval a akú lásku si mi osvedčil! Prišiel si ma, stratenú ovečku, hľadať s neba, a ja som Ťa od seba bezpočtukrát zahnal(a), a dával(a) som svojim biednym žiadostiam prednosť pred Tebou. Ale že ma predsa chceš, všetkého sa odriekam a nechcem leda Teba. Ty nech si jedinou láskou môjho srdca. »*Môj milý je môj a ja (som) jeho*« (Pies. Š. 2, 16). Ty myslíš na mňa, a ja nechcem myslieť než na Teba. Daj, nech Ťa zavše milujem a už nikdy Ťa milovať neprestanem. Len keď Ťa milujem, čo i žiadnej citeľnej potechy necítim, áno, hoci mi aj trpieť treba akékoľvek muky. Viem, že si žiadaš, aby som bol(a) celkom Tvojím; chcem teda celkom Tebe prináležať. Poznávam, že všetko na svete je len lož, márnosť a klam, dym a blato. Len Ty si jediné a pravé dobro. Preto mi Ty stačíš. »*Môj Bože, len Teba chcem a iného ničoho!*« Slyš ma, o Pane: »*Len Teba chcem a iného ničoho.*«

8. »*Zmaril seba samého!*« Ajhľa, jednorodený Boží Syn, všemohúci a pravý Boh ako Otec, narodil sa v jaskyni ako malinké pacholiatko. »*Zmaril seba*

samého, keď si vzal podobu sluhovskú a stal sa podobný ľuďom» (Filip. 2, 7). Ak chce kto vidieť Boha zmareného, nech vkročí do betlehemskej jaskyne a najde ho tam ako zavinuté dieťaťko v jasliach, ktoré sebou nevládne, a plače a sa trasie zimou. O svätá viera, povedz mi, čie je toto chudobňučné nemluvniatko? A viera hovorí: To je Boží Syn a pravý Boh. A kto ho priviedol do tak biedneho stavu? Láska, ktorú má k ľuďom. A azda by sa našiel človek, ktorý by tohoto Boha nemiloval?

. Ty si teda, o Ježiš môj, celý svoj život strávil v hrozných mukách, aby si mi ukázal, že ma miluješ; a ja som celý svoj život Tebou len pohŕdal(a) a Ťa svojimi hriechami hneval(a). O osvieť ma, aby som poznal(a), ako zle som robil(a) a akej lásky si hoden. Ale že si ma dosiaľ znášal, nedaj, aby som Ťa znova zarmucoval(a). Rozpál' ma voskrz svojou svätou láskou, a stále mi pripomínaj, ako mnoho si pre mňa trpel, aby som od terajška na všetko zabudol(a) a na nič iné nemyslel(a), než ako by som Ťa miloval(a) a Tebe sa ľúbil(a). Prišiel si na zem, aby si panoval v našich srdciach; o, vyhod' všetko z môjho srdca, čokoľvek by bolo na újmu Tvojmu úplnému nad ním panovaniu. Daj, nech sa moja vôľa nadobro srovnáva s Tvojou vôľou. Tvoja vôľa nech je mojou vôľou a pravidlom všetkej mojej činnosti a všetkých mojich túžob.

9. *»Maľučký narodil sa nám a syn daný je nám«*

(Iz. 9, 6)! Ahl'a, toto je cieľ, pre ktorý sa Boží Syn narodil maličkým: aby sa nám daroval už od malička a tak si získal našu lásku. Prečože by Ježiš, — píše sv. František salezský, — bol prijal túto l'úbeznú a milostnú podobu dieťatka, ak nie preto, aby sme ho milovali a mali v neho dôveru? A prv už sv. Peter Zlatoústý dosvedčil to slovami: *»Tak sa ráčil narodiť, ktorý chcel byť milovaný.«*

O moje zlaté dieťatko a môj Spasiteľ. milujem Ťa a v Tebe skladám dôveru. Ty si všetka moja nádej a moja láska. O, ako by sa mi vodilo, keby si ma nebol prišiel spasiť? Znáš už to peklo, kam by som bol(a) prišiel(la) pre urážky Ti učinené. Nech je velebené Tvoje milosrdenstvo, že si mi ochotný odpustiť, ľutujem za svoje hriechy. Áno, Ježiš môj, ľúto mi je z celého srdca, že som Tebou pohrdol(a). Príjmi ma na milosť a daj, nech umriem sebe a žijem len Tebe, svojmu jedinému dobru. Nech žeravý oheň spáli všetko, čokoľvek sa vo mne Tvojim očiam neľúbi, a priváb k sebe všetku lásku môjho srdca. Milujem Ťa, Bože duše mojej: milujem Ťa, poklad môj, život môj, moje všetko! Milujem Ťa, a s tými slovami nech umieram: *»Bože môj, milujem Ťa«*. aby som potom začal(a) milovať Ťa láskou dokonalou, ktorej už niet konca.

10. Svätí proroci dlhé roky túžili po našom Spasiteľovi a volali: *»Rosu dajte, nebesia, a oblaky, pršte spravodlivého«* (Iz. 45, 8). *»Pošli. o Pane, ba-*

ránka, Panovníka zeme» (16, 1). »Svoiho spasenia nám udeľ« (Ž. 84, 8). Ten istý prorok Izaiáš volá: »O, keby si roztrhol nebesia a sostúpil. Pred tvárou tvojou hory by sa roztopily, ako ohňom trávené by mizly« (64 1, 2). Pane, hovorí, až ľudia uvidia, že si sostúpil na zem z lásky k nim, hory sa roztopia, t. j. ľudia zvíťazia nad všetkými ťazkosťami v Tvojej službe, ktoré sa im prv zdaly neprekročiteľnými horami. »Vody by vzkypely v páľčivosti«: a najchladnejšie duše vzplanú láskou k Tebe, až Ťa uvidia v tele. A to sa vyplnilo na toľkých šťastných dušiach, ako na sv. Terezii, sv. Filipovi Nerejskom, na sv. Františkom Xaverskom, ktorí horeli tu na zemi týmto svätým ohňom. Ale koľko je takých duší? Ach, žiaľbohu, veľmi málo.

O Ježiš môj, v tej hrstke chcem i ja byť. Už dávno som mal(a) horieť v pekle, od Teba odlúčený(á), kde by som Ťa nenávidel(a) a naveky preklínal(a). Ale vďaka Ti! Ty si ma tak trpezlivo znášal, aby som nakoniec predsa len horel(a) nie tým nešťastným plameňom, ale svätou žiarou Tvojej lásky. Preto si ma toľko osvecoval a tak často moje srdce zranil, keď som žil(a) ďaleko od Teba; slovom, všetko možné si vynaložil, až si ma kúzлом svojho pôvabu k svojej láske privábil. Hľa, teraz som všetek(ka) Tvoj(a). Chcem byť zavše Tvoím(ou) a úplne Tvojím(ou). Len mi daj teraz milosť, aby som Ti ostal(a) verný(á); naisto ju očakávam od Tvojej

dobroty. O Bože môj, kto by si trúfal Teba opustiť a žiť, hoci len chvíľku, bez Tvojej lásky? Ježiš môj, milujem Ťa viacej než sám(a) seba; ale i to je málo. Milujem Ťa z celého srdca a z celej svojej duše, a aj to je málo. Ježiš môj, vyslyš ma, daj mi viacej, viacej, viacej lásky. O Maria, pros za mňa u Boha.

11. *»Videli sme ho ... pohŕdaného a najposlednejšieho z mužov«* (Iz. 53, 3). Ajhľa, aký bol život vteleného Syna Božieho. Zachádzali s ním ako s najsprostejším a najposlednejším z ľudí. Či azda mohlo byť väčšieho poníženia pre Ježiša Krista, než keď sa narodil v jaskyni? Keď žil ako tovariš v dielni, neznámy a pohŕdaný? Keď bol ako zločinec spútaný, ako otrok bičovaný a pohlavkovaný? Keď si z neho ako kráľa posmech robili, do tvári mu pľuvali a naposledy ako zločinca k nečestnej smrti kríža odsúdili? *»O najvyšší a najnižší!«* volá sv. Bernard. O Bože, Ty si Pánom všetkých a tešíš sa z toho, že si zo všetkých najopovrženejším? A ja, Ježiš môj, vidím Ťa tak pokoreného pre mňa a žiadam si od všetkých byť ctený(á) a vážený(á)? O ja pyšný(á) hriešnik(ca)!

Ach, môj opovržený Vykupiteľ, povzbud' ma svojím príkladom, aby som si zamiloval(a) opovrženie a život nepovšimnutý. Dúfam, že od dneskajška s Tvojou milosťou objímam všetky pohanenia, ktoré ma stretnú, z lásky k Tebe, ktorý si ich toľko objal z lásky ku mne. Odpusť mi predovšetkým moju pý-

chu, a daj mi lásku. Milujem Ťa, opovržený Ježiš môj. Ty id' napred s krížom, ja pôjdem za Tebou so svojím krížom a neopustím Ťa, dokiaľ neumrem na kríži za Teba, ako Ty si umrel na kríži za mňa. Ježiš môj, môj opovržený Ježiš, objímam Ťa a v tom objatí chcem žiť a umrieť.

12. *»Muža bolesti«* (Iz. 53, 3). Akýže bol život Ježiša Krista? Život samých bolesti! Od počiatku až do konca život plný bolesti vnútorných i zovňútorných. Čo však Ježišovi Kristovi najviacej celý život strpčovalo, bol pohľad na ľudský nevďak a na hriechy, ktorými sa mu ľudia odmenia za muky, ktoré s takou láskou trpel za nás. Tento pohľad pôsobil takú hroznú trýzeň Ježišovi, že nebolo človeka na svete, aby takéto muky bol zkusil. Tak teda i ja, Ježiš môj, sužoval(a) som Ťa po celý Tvoj život svojimi hriechami. O, prečo teda i ja nepoviem, čo sv. Margareta Kortonská povedala, keď jej spovedník dohováral, aby sa uspokojila a už neplakala, keď jej Boh už odpustil. »Ach, Otče môj«, odpovedala svätá, tým usedavejšie plačúc, »ako by som mala ustať plakať, keď moje hriechy milého Ježiša, kým len žil, toľko sa natrápily a narmútily?«

Ježiš môj, o, by som mohol(la) umrieť bolesťou, kedykoľvek si spomeniem, čo horkosti som Ti od jakživa spôsobil(a). Ach, koľko nocí som spal(a) bez Tvojej milosti! Koľkokrát si mi odpustil, a znova som Ťa začal(a) obrážať. Môj milý Pane, ľutujem

nadovšetko, že som Ťa hneval(a), a milujem Ťa z celého srdca, milujem Ťa celou svojou dušou. O, nedopúšťaj, aby som sa kedy odlúčil(a) od Teba! »Najsladší Ježiš, nedaj sa mi odlúčiť od Teba, nedaj sa mi odlúčiť od Teba!« O Ježiš môj, vyslyš ma: »Nedaj sa mi odlúčiť od Teba!« Nechaj ma radšej umrieť, než aby som Ťa nanovo zradil(a). O Maria, Matka sv. zotrvania, vypros mi zotrvanie!

13. *»Keď miloval svojich, ktorí boli na svete, až do konca miloval ich«* (Ján 13,1). Láska priateľov rastie v hodinke smrti, keď sa musia so sebou rozžehnať; a preto hľadia viac než inokedy nežnými dôkazmi svoju lásku si dať najavo. Pán Ježiš nám dával po celý svoj život dôkazy svojej lásky; ale majúc už skoro zomrieť, dokázal nám naposledy, ako nás miluje. Či mohol nám premilý Spasiteľ dať väčší dôkaz svojej lásky, než keď svoju krv i svoj život obetoval za každého z nás? A jeho láske to nestačilo, ale to isté telo, ktoré sa za nás obetovalo na kríži, nechal nám za pokrm, aby každý, kto ho bude prijímať, čo najužšie bol s ním spojený, a aby tak vzájomná láska rástla a sa utužovala.

O dobrota nekonečná! O láska nekonečná! O zamilovaný Ježiš môj, naplň moje srdce svojou svätou láskou, aby som zabudol(la) na celý svet i na seba samého(u), a nemyslel(a) na nič iného, než ako by som Ťa miloval(a) a radosť Ti robil(a). Zasväcujem Ti svoje telo, svoju dušu, svoju vôľu a svoju slobodu.

Dosiaľ som sa staral(a) len o svoje záľuby, a tým viacej som budil(a) Tvoju neľubosť. Ukrižovaná láska moja, toho nadovšetko ľutujem: od terajška si nežiadam iba Teba. »*Bože môj a moje všetko!*« Bože môj, Ty si mi všetkým. Len Teba si žiadam, a nič iného. O keby som sa všetek(ka) mohol(a) stráviť pre Teba, ako Ty si sa všetek strávil pre mňa! Milujem Ťa, jediné dobro moje, jediná láska moja! Milujem Ťa a celkom sa oddávam do Tvojej svätej vôle. Daj, nech Ťa milujem, a potom nech sa robí so mnou, čo sa Tebe ľúbi.

14. »*Smutná je moja duša až na smrť*« (Mt. 26, 38). To sú slová, ktoré vyšly zo skormúteného Srdca Ježiša Krista v záhrade Getsemanskej, prv než išiel na smrť. Ach, čo bola príčina tak veľkej tesklivosti, ktorá dostúpila toho stupňa, že by ho bola stačila usmrtiť? Azda že videl muky, ktoré bude musieť trpieť? Nie! Ved' tieto muky videl už od svojho vteľenia; videl ich a dobrovoľne ich obľal. »*Obetovaný bol preto, že sám chcel*« (Iz. 53, 7). Jeho tesklivosť mala pôvod v tom, že videl hriechy, ktoré budú ľudia páchať po jeho smrti. A vtedy videl kdejaký hriech jedného každého z nás: »Ku každému previneniu mal zreteľ zvláštny.«

O Ježiš môj, nie teda pohľad na biče, na trne, na kríž Ťa toľko rmútily v Getsemanskej záhrade, ale pohľad na moje hriechy; a jeden každý z nich natoľko svieral Tvoje Srdce bolesťou a žiaľom, že si sa

až krvou potil a so smrteľnou úzkosťou zápasil. Pekná odmena za lásku, ktorú si mi dal najavo, keď si umrel za mňa. O, daj mi časť tej bolesti, ktorú si mal v záhrade nad mojimi hriechami, aby som tú bolesť cítil(a), kým budem žiť. Najsladší Vykupiteľ môj, keby som Ťa teraz tak potešil(a) svojou ľútosťou a láskou, ako som Ťa vtedy zarmútil(a) svojimi hriechami! Lutujem, láska moja, z celého srdca, že som dával(a) prednosť svojim mrzkým chúťkam pred Tebou. Žialim nad tým a milujem Ťa nadovšetko. Čujem, ako, hoci som Ťa obrazil(a), žiadaš ma o moju lásku a chceš, aby som Ťa z celého srdca miloval(a). *»Milovať budeš Pána Boha svojho z celého svojho srdca a celou svojou dušou«* (Mt. 22, 37). Áno, Bože môj, milujem Ťa z celého srdca, milujem Ťa celou svojou dušou; daj mi však sám lásku, ktorú si odo mňa žiadaš. Keď som dosiaľ hľadal(a) len seba, teraz nehľadám než Teba. A keďže vidím, že si ma miloval viacej než iných, chcem i ja Teba nad iných milovať. Váb ma viacej a viacej, Ježiš môj, k svojej láske vôňou svojich mastí, totižto pôvabom svojej milosti. Slovom, daj mi silu, aby som odpovedal(a) tak nežnej láske, ktorou sa Boh vinie k nevďačnému a zradnému tvorovi. O Maria, Matka milosrdenstva, pomáhaj mi svojou prímluvou!

15. *»Chytili Ježiša a poviajali ho«* (Ján 18, 12). Boh chytený a sviazaný! Čo tomu asi hovorili anjeli, keď videli svojho Kráľa kráčať so sviazanými rukami

ulicami Jeruzalema medzi vojakmi! A čo na to hovoríme, keď vidíme svojho Boha, ktorý sa dáva sviazať ako burič, a viesť pred sudcov, aby ho na smrť odsúdili? *»Čo Ty s povrazmi?«* volá so slzami v očiach sv. Bernard. Čo Ty, o Ježiš môj, velebnosť a dobrota nekonečná, máš do roboty s povrazmi na zločincov? Tie patria nám, peklu prepadlým hriešnikom, a nie Tebe, ktorý si nevinný a zo všetkých svätých najsvätejší. Po tom sv. Bernard ďalej oslovuje Ježiša, prehláseného za hodného smrti: *»Čo si urobil, najnevinnejší Spasiteľ, že Ťa tak odsúdili?«* O drahý Spasiteľ môj, Ty si nevinnosť sama; pre ktorý zločin Ťa odsúdili? O, viem už, pre ktorý. Zločin, ktorý si spáchal, je Tvoja prílišná láska ku ľuďom. *»Tvoj hriech je Tvoja láska.«*

Bozkávam, o milovaný Ježiš môj, tieto povrazy, ktorými si sviazaný. Tie ma oslobodia od večných pút, ktoré som zaslúžil(a). Ja úbohý(á)! Koľkokrát som sa odriekol(a) Tvojho priateľstva a stal(a) som sa otrokom(yňou) Luciferovým(ou), a tak Teba, nekonečnú velebnosť, potupil(a). Lutujem nadovšetko, že som sa tak hrozného bezprávia dopustil(a). Ach, Bože môj, priviaž túto moju vôľu k svojim nohám putami svojej svätej lásky, aby iného nežiadala, než čo sa Tebe ľúbi. Daj, nech Tvoja vôľa je jediným vodítkom celého môjho života. A ako Tv si mal tak veľkú starosť o moje blaho, nech sa i moja všetka snaha nesie ku tomu, aby som Ti radosť pôsobil(a).

Milujem Ťa, najvyššie dobro; milujem Ťa, jediný predmet vrúcnych mojich túžob. Poznávam, že si ma Ty jediný úprimne miloval, preto chcem iedine Teba milovať. Všetkého sa odriekam; Ty jediný mi postačuješ.

16. *»Ale on bol ranený pre naše neprávosti, ubitý pre bezbožnosti naše«* (Iz. 53, 5). Jediné udretie tohto Boha a človeka bolo by stačilo na zadosťučinenie za hriechy celého sveta. Ale Ježišovi to bolo málo; on chcel pre naše neprávosti *»ranený«* a *»ubitý«* byť, t. j. od hlavy do päty ranami posiatým byť tak, aby na jeho presvätom tele nebolo ani miestočka zdravého. Preto tiež videl ho ten istý prorok tak zraneného, ako býva človek malomocný: *»A my mali sme ho za malomocného, a za ubitého od Boha a poníženého«* (4).

O rany úbohého môjho Ježiša, vy ste mi vo skrz znamením lásky, ktorú má tento Vykupiteľ môj ku mne. Veľmi dojemným hlasom nútite ma milovať ho pre toľkoraké muky, ktoré ráčil vytrpieť z lásky ku mne. O môj premilý Ježiš, kedy sa len darujem všetek(ka) Tebe, ako Ty si sa všetek daroval mne? Milujem Ťa, moje najvyššie dobro. Milujem Ťa, Bože môj, láskou k mojej duši zajatý. O Bože lásky, daj mi lásku. Daj, nech nahradím svojou láskou prv Ti spôsobené horkosti. Nech vyhostím zo svojho srdca všetko, čokoľvek nesmeruje k Tvojej láske. Otče večný, *»pohľad na tvár Pomazaného svojho«* (Ž. 83,

10)! Pohl'ad' na rany svojho Syna, ktoré Ťa žiadajú o milosť pre mňa, a odpusť mi pre ne učinené Ti urážky, a vezmi si celé moje srdce, aby nehľadalo a nemilovalo iba Teba a netúžilo než po Tebe. So sv. Ignácom Ti hovorím: »Daruj mi len lásku a svoju milosť, a som dosť bohatý(á).« Hľa, to je všetko, o čo Ťa prosím, o Božie duše mojej! Daj mi svoju lásku spolu so svojou milosťou, a iného si nežiadam. O Maria, Matka Božia, oroduj za mňa!

17. *»Zdrav buď, kráľu židovský«* (Mt. 27, 29)! Tak posmešne pozdravovali nášho Vykupiteľa rímski vojaci. Nakladali s ním ako s človekom podvodníkom, vydávajúcim sa za kráľa, a trním ho korunovali, a kľakali pred ním a nazývali ho kráľom židovským; a keď vstali, s veľkým krikom a smiechom ho pohlavkovali a pľuli mu do tváre. Sv. Matúš píše: *»A uplietli z trnia korunu, vložili mu ju na hlavu... a padali na kolena pred ním, posmievali sa mu a hovorili: Zdrav buď, kráľu židovský! A pľuli naňho, brali trstenicu a bili ho po hlave«* (27, 29, 30). A sv. Ján dodáva: *»A pohlavkovali ho«* (19, 3).

O Ježiš môj, táto ukrutná koruna, ktorá objíma Tvoju hlavu, táto jednoduchá trstina, ktorú držíš v rukách, toto roztrhané šarlátové rúcho, ktoré Ti na posmech prehodili, naozaj ukazujú, že si kráľom, ale kráľom lásky. Židia Ťa nechcú uznať za svojho kráľa a hovoria Pilátovi: *»Nemáme kráľa, ale cisára«* (Ján 19, 15). Drahý Vykupiteľ môj, keď Ťa

nechcú iní mať za kráľa, ja Ťa prijímam, a buď Ty jediným kráľom mojej duše! Tebe sa všetek(ka) obetujem; rob so mnou, ako sa Ti ľúbi. Preto si vytrpel toľko posmechov, bolestí, áno i smrť, aby si získal naše srdcia a panoval v nich svojou láskou. *»Kristus zaiste nato umrel . . . aby panoval i nad mŕtvymi, i nad živými«* (Rím. 14. 9). Zaber si celé moje srdce, o môj prenajmilší Kráľ, a panuj a vládni v ňom navždy. Prv som Ťa neuznával(a) za svojho Pána, aby som hovel(a) svojim náruživostiam; teraz však chcem byť celkom Tvojím(ou) a jedine Tebe chcem slúžiť. O, priputaj ma k sebe svojou láskou a vždycky mi pripomínaj prehorkú smrť, ktorú si vytrpel pre mňa. O Kráľ môj, Bože môj, láska moja, moje všetko, čoho by som si žiadal(a) mimo Teba? *»Boh môjho srdca a môj diel je Boh na veky«* (Ž. 72, 26). O Bože srdca môjho, milujem Ťa; buď mojím údelom a mojím jediným dobrom!

18. *»I niesol si kríž a vyšiel na miesto, ktoré sa nazýva Kalvária«* (Ján 19, 17). Ajhľa, ako Spasiteľ sveta kráča už s krížom na ramenách a ide umrieť ako odsúdenec z lásky ku ľuďom. Baránok Boží nič sa nestázuje, dáva sa viesť, aby bol za naše spasenie na kríži obetovaný. Id' i ty, duša moja, pridruž sa k svojmu Ježišovi a doprevad' ho; lebo ide podstúpiť smrť z lásky k tebe, aby zaplatil pokutu za tvoje hriechy. Povedz, o Ježiš môj a Bože môj, čoho očakávaš od ľudí, že dávaš svoj život z lásky k nim?

Nečaká iného vraví sv. Bernard, než lásku. »*Ked' Boh miluje, ničoho iného nežiada, než byť milovaný.*«

Nuž, Vykupiteľ môj, toľko Ťa stála naša láska? A či je možné, aby tomu kto veril, a nemiloval Ťa? Potechou mi je, že Ťa milujú všetci svätí, že Ťa miluje Panna Maria a Tvoj Otec; ale o Bože, koľko ľudí je na svete, ktorí Ťa nechcú poznať, a koľko je ich, ktorí Ťa znajú, a nechcú Ťa milovať! O láska nekonečná, bodaj by Ťa všetci znali a milovali Ťa! O, keby som mohol(a) svojou krvou celý svet rozpáliť Tvojou láskou! Ale ach, toľko rokov som strávil(a) vo svete, a poznal(a) som Ťa, a nemiloval(a) som Ťa! Ale Ty si ma naposledy nežne donútil, aby som Ťa miloval(a). Ach, ja nešťastný(á), že som kedysi stratil(a) Tvoju milosť; ale bolesť, ktorú teraz pociťujem, túžba, ktorú mám, Tebe celkom náležať, a ešte viacej smrť, ktorú si pre mňa vytrpel, naplňujú ma živou dôverou, o láska moja, že si mi už odpustil a že ma teraz miluješ. O Ježiš môj, keby som mohol(a) zomrieť pre Teba, ako si Ty zomrel pre mňa. A čo by sa i žiadneho trestu nemusel báť ten, kto Ťa nemiluje, od Tvojej lásky nikdy neodstúpim a všemožne sa vynasnažím, aby som sa Ti zaľúbil(a). Túto dobrú vôľu mám od Teba, daj mi teda i silu, aby som ju uskutočnil(a). Láska moja, nádej moja, neopúšťaj ma! Daj, nech budúci môj život zodpovedá tej zvláštnej láske, ktorou si ma miloval. Ty chceš, aby som bol(a) Tvojím(ou), aj ja Ti chcem

úplne prináležať. Milujem Ťa, Bože môj, poklad môj, moje všetko! Chcem v živote i pri smrti neprestajne opakovať: Milujem Ťa, milujem Ťa!

19. »*A ako ovca pred tým, ktorý ju strihá, onemie, a neotvorí úst svojich*« (Iz. 53, 7). Práve tieto slová čítal komorník kráľovnej Kandaky, nevediac o kom je to reč. Tu od Boha osvietený sv. Filip apoštol vyskočil k nemu na voz, na ktorom komorník sedel, a vysvetlil mu, že sa tieto slová týkajú Vykupiteľa nášho Ježiša Krista. (Sk. ap. 8, 32). Ježiš zovie sa baránkom; lebo ako nevinný baránok napred bol trýznený v súdnej sieni Pilátovej, a potom na smrť vedený. Preto ho sv. Ján Krstiteľ nazýva baránkom: »Ajhľa, Baránok Boží, ajhľa, ktorý sníma hriechy sveta« (Ján 1, 29). Baránok, ktorý trpí a umiera na kríži ako obeť za ľudské hriechy: »*V pravde neduhy naše on vzal na seba, bolesti naše on niesol*« (Iz. 53, 4). Beda tým, čo nemilujú Ježiša Krista v svojom živote! V súdny deň povedia horám, až uzrú tohoto rozhnevaného Baránka: »*Padnite na nás a skryte nás pred tvárou toho, ktorý sedí na tróne, a pred hnevom Baránkovým*« (Zjav. 6, 16).

O Božský Baránok môj, ak som Ťa dosiaľ nemiloval(a), teraz Ťa chcem vždy milovať. Prv som bol(a) slepotou ranený(á); ale teraz, čo si ma osvietil a da! mi poznať, ako zle som urobil(a), keď som pohrdol(a) Tebou a nekonečnou láskou, ktorej si hoden, ako pre svoju dobrotu tak pre svoju lásku ku

mne, — ťubrimne ľutujem, že som Ťa obráľal(a) a milujem Ťa nadovšetko. O rany, o krv Vykunitel'a môjho, v'v ste už toľko duší láskou roznieťilv, rozpla-meňte i moju dušu! O Ježiš môj, upamätaj ma vžd'v-ckv na svoje utrpenie a na mukv a na úkorv, ktoré si vtedv pre mňa v'vtrnel, aby som neotváral(a) svojho srdca zemským statkom, ale iedine Tebe, iedineému a nekonečnému dobru. Milujem Ťa, Baránok Boží, obetovaný a strávený na kríži z lásky ku mne. Nezdráhal si sa trpieť pre mňa, ani ja sa nezdráham trpieť pre Teba, čokoľvek si žiadaš. Už nebudem nariekať na kríže, ktoré mi sosielaš. Ved' som sa mal(a) už od toľkých rokov trápiť v pekle, ako by som teda mal(a) nariekať? Daj mi milosť, aby som Ťa miloval(a), a potom nech sa robí so mnou, čo sa Tebe ľúbi. *»Kto ma odlúči od lásky Kristovej«* (Rím. 8,35)? O Ježiš môj, iedine hriech ma môže odlúčiť od Tvojej lásky. O, len toho na mňa nedopúšťaj! Radšej tisíckrát umriem. Prosím Ťa o to pre Tvoje umučenie. Aj Teba prosím, o Maria, zachráň ma pre svoje bolesti od smrti hriechu!

20. *»Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil«* (Mt. 27,46)? O Bože, kto by nepoľutoval Syna Božieho, umierajúceho od samej bolesti na kríži z lásky k ľuďom? Zovnútorne na svojom tele trpí trýzeň toľkorakých rán, a vnútorne je natoľko smutný a zarmútený, že v toľkorakých mukách hľadá potechu u svojho večného Otca. Ale Otec, aby zadostučinil svo-

jej spravodlivosti, neslyší ho a necháva ho umrieť v opustenosti a bez všetkej potechy.

O žalostná smrť môjho milého Vykupiteľa, ty si moja nádej. O opustený Ježiš môj, Tvoje zásluhy vzbudzujú vo mne nádej, že nebudem opustený(á) a navždy od Teba odlúčený v pekle. Nežiadam si žiť tu na zemi v samých príjemnostiach; objímam všetky muky a všetku opustenosť, ktorú ráčiš na mňa sloslať. Nie je hoden potechy, kto pre urážky Ti učinené zaslužil večné muky. Dost' mi je, Teba milovať a žiť v tvojej milosti. O to jediné Ťa prosím, nedaj, aby som bol kedy olúpený o Tvoju lásku. Nech ma všetci opustia, len Ty ma neopúšťaj; ved' to by bol vrchol môjho nešťastia. Milujem Ťa, Ježiš môj, ktorý si pre mňa umieral opustený. Milujem Ťa, jediné moje dobro, jedina moja nádej, jediná moja láska.

21. *»Tam ho ukrižovali a s ním iných dvoch s jednej i s druhej strany, a v prostriedku Ježiša«* (Ján 19,18). Vtelené Slovo nazvané je od svätej nevesty »Prežiadúcny«: *»Všetok je prežiadúcny: taký je môj milý, a ten je môj priateľ«* (Pies. 5,16). Nech sa nám Ježiš Kristus vo svojom živote v akejkoľvek podobe ukazuje, zavše je všetok žiadúci a milovaniahodný; či ho vidíme ako dieťa v jaskyni, alebo ako malého pomocníka sv. Jozefa v dielni, alebo že v samote zotrúva na modlitbách, alebo že upotený chodí po Judsku a káže. Ale v žiadnej podobe sa nám nejaví tak milovaniahodným, ako na kríži pribitý a

na ňom z nesmiernej lásky k nám umierajúci. Sv. František Salezský hovorí: Hora Kalvárie je hora milujúcich. Láska, ktorá nevyviera z umučenia Spasiteľovho, je slabá. Smrť bez lásky Vykupiteľovej je nešťastná. Uvážme teda, že tento muž bolesti, na tom potupnom dreve pribitý, je náš pravý Boh, a že na ňom trpí a umiera jedine z lásky k nám.

O Ježiš môj, keby všetci ľudia hľadeli na Teba na kríži so živou vierou, a boli pevne presvedčení, že si ich Boh a že si umrel, aby si ich spasil, ako by im bolo možné žiť bez Teba a bez Tvojej lásky? A ja vediac to, ako som Ťa mohol(la) tak hnevať? Iní, keď Ťa obrážali, hrešili aspoň za tmy, ale ja som Ťa obrážal(a) za svetla. Lež tieto Tvoje prebodnuté ruky, tento otvorený bok, táto krv, tieto Tvoje rany — vzbudzujú vo mne nádej na odpustenie a na Tvoju milosť. Lútujem, láska moja, že som prv Tebou tak pohŕdal(a), ale teraz Ťa milujem z celého svojho srdca, a nič ma toľko netrápi, ako spomienka, že som Tebou pohŕdal(a). Táto bolesť, ktorú pociťujem, je mi znamením, že si mi už odpustil.

O plamenné Srdce Ježišovo, zapál' moje úbohé srdce! O môj mŕtvy Ježiš, pre mňa bolesťami strávený, daj, aby som umrel(a) bolesťou, že som Ťa hneval(a) — a láskou, ktorú zasluhuješ. Obetujem sa celkom Tebe, ktorý si sa úplne obetoval za mňa. — O bolestná Matka, Maria, daj, aby som zostal(a) verný(á) láske Ježišovej.

22. »*Naklonil hlavu a vypustil dušu*« (Ján 19,30). — Ajhľa, Vykupiteľ môj, kam Ťa až priviedla láska k ľuďom! Až na kríž, kde si umrel od samej bolesti, v mori múk a pohanení, ako už svätý Žalmista o Tebe predpovedal: »*Dostal som sa do hĺbočiny mora: a búrka ma utápa*« 68,3). Sv. František Salezský píše: Hľadme na tohoto Božského Spasiteľa na kríži ako na oltári lásky rozpätého a umierajúceho z lásky k nám! O, prečo sa naň v duchu nevrhneme, aby sme umreli na kríži s ním, ktorý na ňom umrel z lásky k nám? Obojmem ho, mali by sme zvolať, a už ho nepustím; umriem s ním, horiac v plameňoch jeho lásky. Ten istý oheň, ktorý trávi tohoto Božského Spasiteľa, nech strávi aj biedneho jeho tvora. Môj Ježiš je všetek môj, a ja som všetek(ka) jeho. Budem žiť a umierať na prsiach jeho; ani smrť, ani život ma neodlúči už od môjho Ježiša.

Áno, drahý Vykupiteľ môj, objímam Tvoj kríž, a vrúcne bozkávam Tvoje prebité nohy a som zahnanbený(á) Tvojou nežnou láskou, s ktorou si umieral za mňa. Ach, príjmi ma a priputnaj ma k svojim nohám, aby som od Teba už neodišiel(la) a od dneška len s Tebou obcoval(a), s Tebou sa o všetkých svojich úmysloch radil(a), k Tebe vôbec všetky svoje túžby obracal(a); áno, aby som len Teba hľadel(a) milovať a Tebe sa ľúbiť, majúc neprestajnú túžbu, opustiť toto údolie, plné nebezpečenství, a vojsť do Tvojho kráľovstva, kráľovstva to večnej lásky, aby

som Ťa tam tvárou v tvár miloval(a) zo všetkých svojích síl. Zatiaľ však daj mi milosť, aby som neprestajne oplakával(a) urážky Ti učinené a ustavične horel(a) láskou k Tebe, ktorý si položil život z lásky ku mne. Milujem Ťa, Ježiš môj, ktorý si ráčil umrieť za mňa; milujem Ťa, milovník večný; milujem Ťa, láska nekonečná; milujem Ťa, dobrota neskonalá. — O Maria, Matka krásneho milovania, oroduj za mňa u Ježiša.

23. *»Obetovaný bol preto, že sám chcel«* (Iz. 53,7). — Vtelené Slovo, sotva sa počalo, videlo už v duchu všetky duše, ktoré mu bude treba vykúpiť. Aj teba teda, duša moja, videl vtedy Ježiš, obťaženu už všetkými tvojimi hriechami, a prijal pre teba všetky muky, ktoré mal trpieť v živote i vo smrti. Teda už vtedy vymohol ti odpustenie a všetky milosti, ktoré si obdržal od Boha: osviatenie, pozvanie k jeho láske, pomoc v pokušeniach, duševnú potechu, slzy, vrúcnu nežnosť v uvažovaní jeho lásky k tebe, a srdečnú lútosť pri spomienke, že si ho obráždil(a).

O Ježiš môj, už teda od počiatku svojho života si sa obťažil všetkými mojimi hriechami a ponúkol si sa zadosťučiniť za ne svojimi bolesťami. Svojou smrťou vyslobodil si ma od večnej smrti. *»Ale ty si vytrhol dušu moju, aby nezahynula, za chrbát si zahodil všetky moje hriechy«* (Iz. 38,17). O láska moja, miesto trestov za urážky, ktorými som Ťa viacej a viacej zahrňoval(a), obsypával si ma milosťami a mi-

losrdenstvami, aby si si získal jedného dňa moje srdce. Ježiš môj, ten deň už nadišiel, milujem Ťa celou svojou dušou. A ktože by Ťa mal milovať, keby som Ťa ja nemiloval(a)? Toto je prvý hriech, za ktorý Ťa prosím o odpustenie, že som toľko rokov strávil(a) vo svete, a Teba som nemiloval(a). Ale nabudúce budem svoju snahu na to obracať, aby som Ti robil(a) radosť. Cítim, ako Tvoja milosť budí vo mne veľkú túžbu, žiť len Tebe a sa odvrátiť od všetkých vecí stvorených. Veľmi ma tiež tlačí a bolí, že som Ťa hneval(a). Poznávam, že tá túžba i táto bolesť sú Tvoje dary. Buď mi aj ďalej nápomocný, o láska moja, aby som bol(a) verný(á) Tvojej láske; lebo znáš moju slabosť. Učiň ma celkom svojím, ako Ty si sa mi celkom daroval. Milujem Ťa, jediné dobro moje; milujem Ťa, jediná láska moja; milujem Ťa, poklad môj, moje všetko. Ježiš môj, milujem Ťa, milujem Ťa, milujem Ťa. — O Matka Božia, buď mi nápomocná!

24. *»Boh poslal svojho Syna v podobe hriešneho tela a pre hriech zotratil hriech v tele«* (Rím. 8,3). — Boh teda poslal svojho Syna, aby nás vykúpil a to v ľudskom tele, podobnom hriešnemu telu ostatných ľudí: *»Kristus nás vykúpil zo zlorečenia zákona, nakoľko stal sa pre nás zlorečenstvom; (lebo písané je:) zlorečný každý, kto visí na dreve«* (Gal. 3,13). Ježiš Kristus ukázal sa takto pred svetom ako zlorečený previnilec, visiaci na kríži, aby nás oslobodil od

večného zlorečenia. O Otče večný, pre lásku tohoto Syna, toľko Ti milého, sľutuj sa nado mnou. A Ty Ježiš, Vykupiteľ môj, ktorý si ma svojou smrťou vyslobodil od poroby hriechu, v ktorom som na svet prišiel(a), i z hriechov, ktorých som sa po krste svätom dopustil(a), ach zameň nešťastné putá, v ktorých som stonal(a) ako otrok(yňa) Luciferov(a), v zlaté putá svätej lásky, aby som nimi bol(a) sputnaný(á) s Tebou. Nože, ukáž na mne moc svojich zásluh, a premeň ma z hriešnika(ce) vo svätého(ú).

Už by som mal(a) mnoho rokov v pekle horieť; ale dúfam pre Tvoje nekonečné milosrdenstvo a pre slávu Tvojej smrti, že budem horieť Tvojou svätou láskou a celkom Tebe prináležať. Toto moje srdce nesmie milovať iba Teba: *»Príď kráľovstvo Tvoje.«* Panuj, o Ježiš môj, panuj neobmedzene nad mojou dušou. Daj, aby som poslúchal(a) len Teba a vzdychal(a) len po Tebe. Odíd'te, zemske náklonnosti, z môjho srdca, a vy, plamene Božej lásky, zavítajte do neho; príd'te, a jedine vy sa v ňom usídlite a zaberte ho, aby som sa strávil(a) pre tohoto Boha lásky, ktorý zomrel a pre mňa sa strávil. Milujem Ťa, Ježiš môj, milujem Ťa, o lúbeznosť nekonečná a pravý milovník môj. Nikto ma nemiloval toľko ako Ty, a preto sa Ti všetek(ka) darujem a zasväcujem, poklad môj a moje všetko.

25. *»Ktorý si nás zamiloval a umyl nás svojou krvou od našich hriechov«* (Zjav. 1,5). — Áno, Ježiš

môj, aby si moju dušu spasil, urobil si z vlastnej svojej krvi kúpeľ, aby si ju v ňom obmyl zo špiny jej hriechov. Že sú teda naše duše Tvojou krvou kúpené, ako sv. Pavel svedčí: *»kúpení ste za veľikú cenu«* (I. Kor. 6,20) — to mi je dôkazom, ako sú Ti milé; a keďže ich tak miluješ, dovol' nám povedať: *»Prosíme Ťa, prispej na pomoc svojim služobníkom, ktorých si svojou drahou krvou vykúpil.«* Svojimi hriechami som sa chcel(a), pravda, od Teba odlúčiť a Teba dobrovoľne stratiť; ale spomni, Ježiš môj, že si ma svojou krvou kúpil; nech teda táto krv nie je pre mňa stratená, keď s takou bolesťou a s takou láskou bola vyliata.

O Bože môj, svojimi hriechami som Ťa vyhnal(a) zo svojej duše a stal(a) som sa hodným Tvojho hnevu; Ty však si povedal, že zabudneš na všetky previnenia kajúceho hriešnika: *»Ale jestliže by bezbožný činil pokánie... nespomniem nijakej neprávosti jeho«* (Ezech. 18,21,22). Áno, i to si povedal, že miluješ tých, ktoríkoľvek milujú Teba: *»Ja milujem tých, ktorí mňa milujú«* (Prísl. 8,17). Nože, Ježiš môj, zabudni na všetko, čímkoľvek som Ťa hneval(a), a miluj ma; lebo teraz Ťa milujem viacej než sám(a) seba, a ľutujem nadovšetko, že som Ťa obráždil(a). Ach, najmilejší Pane môj, pre lásku tej krvi, ktorú si vylial z lásky ku mne, nehnevaj sa už na mňa a miluj ma. Nestačí mi odpustenie zaslúženého trestu, chcem Ťa tiež milovať a od Teba milovaným(ou)

byť. O Bože, učinená láska, učinená dobrota, spoj a spútaj ma celkom so sebou a nedaj, aby som sa kedy odlúčil(a) od Teba a tak na novo upadol(la) do Tvojej nenávisti. Nie, Ježiš môj, láska moja, nedopúšťaj toho; chcem byť úplne Tvojím(ou); budže i Ty celkom mojím.

26. *»Uponížil seba samého a bol poslušným až na smrť, a to na smrť na kríži«* (Fil. 2,8). — Či to bolo niečo veľkého, keď svätí mučeníci dali svoj život pre Boha, keďže tento Boh sa natoľko ponížil, že umrel na kríži z lásky k nim? Ani smrť všetkých ľudí dostatočne by nenahradila smrť Boha; k tomu bolo treba, aby iný Boh umrel z lásky k nemu. Dovoľ teda, o milovaný Ježiš môj, aby som i ja, úbohý(á) hriešnik(ca), zvolal(a) so sv. Františkom z Assisi, zanieteným láskou: *»Nech umriem, o Pane, láskou k láske Tvojej, ktorý si ráčil umrieť láskou k mojej láske.«* Nech umriem z lásky k Tebe, ktorý si umrel z lásky ku mne.

Priznávam sa, Vykupiteľ môj, že som sa — ach ja nešťastný(á)! — odriekol(a) minule pre svoje chůtky Tvojej lásky; ale teraz Tvojou milosťou súc osvietení(á) a premenení(á), hotový(á) som tisíc-krát život položiť z lásky k Tebe. O, bár by som bol(a) prv umrel(a), než som Ťa obrazil(a)! O, by som Ťa bol(a) zavše miloval(a)! Ďakujem Ti, že mi dopriavaš času Teba milovať v tomto živote, aby som Ťa potom miloval(a) neprestajne vo večnosti. O Je-

žiš môj, pripomínaj mi neprestajne potupnú smrť, ktorú si vytrpel pre mňa, aby som Ťa nikdy nezabudol(a) milovať, pamätajúc na Tvoju lásku ku mne. Milujem Ťa, dobrota nekonečná, milujem Ťa, najvyššie dobro moje. Tebe sa všetok(ka) darujem; pre lásku, ktorá Ťa pohla umrieť za mňa, dovoľ mi milovať Ťa, a nechaj ma skorej umrieť, alebo ma napred znič, len nedopúšťaj, aby som Ťa prestal(a) milovať. So sv. Františkom Salezským vravím: O láska večná, moja duša Teba hľadá a vyvolila si Ťa naveky. Príd', Duchu svätý, a zapáľ láskou svojou naše srdcia. Alebo milovať, alebo umrieť! Umrieť každej inej láske a žiť jedine láske Ježišovej!

27. *»Láska totižto Kristova núti nás«* (II. Kor. 5,14). — Veľmi nežne a dojemne píše sv. František Salezský v knihe o láske Božej o uvedených slovách: Slyš, Teotim, vraví, nič toľko nenúti a nedojíma ľudského srdca ako láska; ak kto vie, že je milovaný, nech je to od kohokoľvek, cíti sa prinúteným milovať ho; a to tým viacej, ak je jednoduchý človek milovaný od vznešeného pána, a čože teprv, ak je milovaný od samého panovníka? Keď teda vieme, že Ježiš, pravý Boh, z lásky k nám podstúpil až i smrť, a to smrť kríža, či nie je nám, akoby naše srdce bolo v li-se, a bolo násilne svierané a stlačované, a akoby láska z neho vyrážala s tým väčšou prudkosťou, čím láskyhodnejší je Ježiš?

O Ježiš môj, keďže chceš byť odo mňa milovaný, upamätaj ma zavše na lásku, ktorú si mal ku mne, a na muky, ktorými si mi túto lásku dal najavo. Daj, aby spomienka na ne z mojej mysli nikdy nevypadla, ani z mysli všetkých ľudí, čo si vytrpel, aby si si dobyl našej lásky. Preto bol môj doterajší život tak neusporiadaný a hriešný, že som neuvažoval(a), o Ježiš môj, akú lásku si ku mne mal. A hoci som dobre vedel(a), ako veľmi Ťa hnevám svojimi hriechami, predsa som ich nezanechal(a), ale znova som sa ich dopúšťal(a). Umrel(a) by som bolesťou, kedykoľvek na to pomyslím, a netrúfal(a) by som si Ťa prosiť o odpustenie, keby som nevedel(a), že si umrel, aby si mi odpustil. Znášal si ma, aby som, rozpamätajúc sa na krivdy Ti učené a na Tvoju smrť za mňa podstúpenú, pocítil(a) tým väčšiu lútosť a lásku k Tebe. Lúto mi je, Vykupiteľ môj, z celého srdca, že som Ťa obráždil(a), a milujem Ťa celou svojou dušou. Keďže si mi toľkokrát osvedčil svoju lásku a toľkokrát si mi bol milostivý, sľubujem Ti, že nechcem milovať iba Teba, a že Ťa chcem milovať zo všetkých svojích síl. Ty, o Ježiš, si láska moja a moje všetko. Ty si láska moja; lebo k Tebe sa odnášajú všetky moje žiadosti a náklonnosti. Ty si moje všetko; lebo nechcem nič iného než Teba. Daj teda, aby som Ťa zavše, v živote i vo smrti nazýval(a) svojím Bohom, svojou láskou a svojím všetkým.

28. »*Láska Kristova núti nás.*« — Uvažujme ešte raz o váhe týchto slov. Apoštol totižto hovorí, že nie tak to, čo Ježiš Kristus pre nás vytrpel počas svojho umučenia, nás má nútiť k jeho láske, ako skorej láska, ktorú k nám osvedčil, keď sa podvolil toľko pre nás trpieť. Táto láska pohla nášho Spasiteľa k tomu vyhláseniu, že takmer umiera od túžby, či skoro nadejde čas jeho smrti, aby nám ukázal, ako nevýslovne nás miluje. »*Krstom mám byť pokrstený: a jako ma to tlačí, kým sa nevykoná*« (Lk. 12,50). A tá istá láska v tú poslednú noc tieto slová mu vložila do úst: »*Žiadostive žiadal som si jesť tohoto veľkonočného baránka s vami*« (Lk. 22,15).

Tak veľmi si teda túžil, o Ježiš môj, po našej láske, že cez celý svoj život si si nežiadal inšieho, iba trpieť a umrieť za nás, aby si nás donútil aspoň z vd'ačnosti Ťa milovať za takúto lásku! Natoľko teda túžiš po našej láske? A prečo my tak málo dychtíme po Tvojej láske? O ja úbohý(á), že som bol(a) dosiaľ tak nerozumným(ou)! Nielen som netúžil(a) po Tvojej láske, ale Tvoj hnev som popudil(a) oproti sebe, o Teba nedbajúc. O drahý Vykupiteľ môj, ako zle som robil(a); zavrhujem svoje počínanie nadovšetko a ľutujem to z celého srdca. Teraz túžim po Tvojej láske viacej než po ktorýchkoľvek dobrách tohoto sveta. Najvyšší a jediný poklad môj, milujem Ťa nadovšetko, milujem Ťa viacej než sám(a) seba, milujem Ťa celou svojou dušou a inej žiadosti ne-

mám, než Teba milovať a od Teba byť milovaný(á). Zabudni, o Ježiš môj, na urážky Ti učinené, a miluj i Ty mňa veľmi, aby som i ja mohol(a) Teba veľmi milovať. Ty si láska moja, Ty si nádej moja. Vieš, aký(á) som slabý(á); buďže mi nápomocný, Ježiš, láska moja; buďže mi nápomocný, Ježiš, nádej moja! — Prispej mi aj Ty na pomoc svojou prímluvou, o slávna Matka Božia, Maria!

29. *»Nikto nemá väčšej lásky nad tú, keď kto položí svoj život za svojich priateľov«* (Ján 15,13). — Či mohol, o duša moja, Tvoj Boh viacej urobiť, ako dať život, aby si ho milovala? Dať život je najväčším znamením lásky. Lepšie nikto nemôže osvedčiť lásku k svojmu priateľovi. Lež aká to teprv láska, že náš Stvoriteľ umrel za nás, za svoje tvory! To nám dáva sv. Ján na uvážanie, hovoriac: *»Z toho sme poznali lásku Božiu, že on položil svoj život za nás«* (I. Ján. 3,16).

Keby nás viera tomu neučila, že Boh volil umrieť, aby nám ukázal svoju lásku, kto by kedy tomu uveril?

O Ježiš môj, verím, že si umrel za mňa, a preto sa priznávam, že zaslúžim tisícere peklo, keďže som Ti urážkami a nevďakom splácal(a) lásku, ktorú si ku mne osvedčil, keď si svoj život položil za mňa. Ďakujem Tvojmu milosrdenstvu, že sľúbilo odpustiť kajúcemu. Dôverujem teda v toto sladké prisľúbenie, dúfam od Teba odpustenie; lebo z hĺbky srdca ľutu-

jem, že som toľkokrát pohrdol(la) Tvojou láskou. Ale Tvoja láska ma ešte neopustila; a keďže som prekonaný(á) touto Tvojou láskou, celkom sa Ti zasväcujem, Ježiš môj, Ty si strávil svoj život, keď si umrel bolesťou na kríži; čím sa Ti ja, biedny tvor, za to odmením? Zasväcujem Ti svoj život a s radosťou prijímam všetky utrpenia, ktoré mi sošleš jak v živote, tak v smrti. Keďže som dojatý(á) a zahanbený(á) toľkorakým milosrdenstvom, ktoré si mi preukázal, objímam Tvoj kríž a Tvoje nohy, a v tom objatí chcem žiť a umrieť. O Vykupiteľ môj, pre lásku, ktorú si mi dal najavo svojou smrťou, nedopúšťaj, aby som sa kedy od Teba odlúčil(a). Daj, aby som žil(a) aj umieral(a) v Tvojom objatí. Ježiš môj, opakujem, daj, aby som žil(a) a umieral(a) v Tvojom objatí.

30. »A ja, keď budem povýšený od zeme, potiahnem všetko za sebou« (Ján 12, 32). — Ty si teda povedal, Spasiteľ môj, až budeš visieť na kríži, že všetky naše srdcia pritiahneš ku sebe; prečo teda moje srdce toľko rokov blúdilo ďaleko od Teba? Ach, to nebolo Tvojou vinou! Koľkokrát si ma zval, aby som Ťa miloval(a), a robil(a) som sa hluchým(ou). Koľkokrát si mi odpustil a výčitkami svedomia láskave si sa prihováral, aby som Ťa už nehneval(a), a znova som Ťa hneval(a). Ach, Ježiš môj, nezavrhuaj ma do pekla; ved' by som v pekle večne preklínal(a) všetky milosti, ktoré si mi preukázal. Lebo všetky tieto milosti: vnú-

torné osvietenia, spasiteľné vnuknutia, trpezlivosť, s ktorou si ma znášal, krv, ktorú si za spasenie moje vylial, boly by mi zo všetkých pekelných múk najkru-tejšie. Ale teraz slyším, že ma nanovo zveš a s takou láskou mi hovoríš, ako by som Ťa jakživ nebol(a) obrazil(a): *»Milovať budeš Pána Boha svojho z ce-lého srdca svojho.«* Prikazuješ mi, aby som Ťa milo-val(a); nuž milujem Ťa z celého srdca. Ale keby si mi to ani neprikazoval, či by som mohol(a), o Ježiš môj, po toľkých dôkazoch lásky Tvojej žiť, a Teba nemilovať? Áno, milujem Ťa, najvyššie dobro moje, milujem Ťa z celého svojho srdca. Milujem Ťa, preto-že mi to prikazuješ; milujem Ťa, pretože si hoden nekonečnej lásky; milujem Ťa a iného si nežiadam, než Teba milovať, a iného sa nebojím, než byť od Teba odlúčený(á) a žiť bez Tvojej lásky. O ukrižo-vaná láska moja, nedopúšťaj, aby som Ťa prestal(a) kedy milovať. Pripomínaj mi dôkazy svojej nežnej lásky a daj, aby ma táto spomienka rozplameňovala viacej a viacej láskou k Tebe a strávila ma pre Teba, ktorý si sa strávil pre mňa ako obeť lásky na kríži.

31. *»Ktorý ani svojho vlastného Syna neušetril, ale vydal ho za nás všetkých: akože nám s ním nedal i všetko«* (Rím. 8, 32). O, akú plamennú lásku mali by v našich srdciach roznieť slová: *»Vydal ho za nás vše-tkých!«* Božská spravodlivosť, našimi hriechami ob-rozená, mala byť usmierená, — a čo činí Boh? Aby nám odpustil, chce, aby Syn bol odsúdený k smrti a

zaplatil pokutu, ktorú sme my boli dlžní. *»Svojho vlastného Syna neušetril.«* O Bože, keby nebeský Otec bol schopný bolesti, akú bolesť by bol pocítil, k smrti odsudzujúc vlastného milovaného a nevinného Syna pre hriechy služobníkov? Pomyslime si, akoby večný Otec mŕtveho Ježiša mal v náručí a povedal: *»Pre nesprávosť ľudu uderil som ho«* (Iz. 53, 8). Nie neprávom zvolal sv. František Paulanský vo vytržení, keď rozjímal o smrti Ježiša Krista: *»O láska, o láska, o láska!«* A akou dôverou by nás mali naplniť ďalšie slová: *»Akože nám s ním nedal i všetko?«* Ako by som sa mohol(a) báť, Bože môj, že mi neodpustíš, že mi nedáš milosti zotrvania, svojej lásky, neba a všetkých milostí, ktoré môžem úfať od Teba, keď si mi dal, čo Ti je najmilšie, totiž svojho vlastného Syna? Už viem, čo mám robiť, aby som od Teba dosiahol(a) všetkého dobrého: mám Ťa o to prosiť pre lásku Ježiša Krista. Ježiš Kristus sám ma uisťuje, keď hovorí: *»Veru, veru, povedám vám: Jestli budete niečo pýtať od svojho Otca v mojom mene, dá vám«* (Ján 16, 23).

Svrchovaný, večný Bože, dosiaľ som zľahčoval(a) nekonečnú velebnosť a dobrotu Tvoju; teraz Ťa však milujem nadovšetko, a keďže Ťa milujem, ľúto mi je z celého srdca, že som Ťa obráždil(a), a mám v úmysli radšej smrť podstúpiť a všetko vytrpieť, než Teba znova obraziť. Odpusť mi a udeľ mi milosti, o ktoré Ťa teraz prosím, spoliehajúc sa

na zaslúbenie Ježiša Krista. V mene Ježiša Krista Ťa prosím, daj, aby som zotrval(a) v Tvojej milosti až do smrti, aby som Ťa miloval(a) láskou dokonalou a čistou, aby som sa celkom srovnával(a) s Tvojou svätou vôľou, aby som konečne do neba prišiel(a). O to všetko Ťa prosím a to všetko dúfam od Teba pre zásluhy Ježiša Krista. Nezasluhujem iba tresty, a nie milosti; Ty však ničoho neodoprieš tomu, kto Ťa o niečo prosí pre lásku Ježiša Krista. O môj dobrý Bože, vidím, že chceš, aby som bol(a) úplne Tvojím(ou); a ja chcem celkom Tebe prináležať, a nič sa nebojím, že mi v tom moje hriechy budú na prekážku. Ježiš Kristus už za ne zadosťučinil, a Ty pre lásku Ježiša Krista si hotový dať mi, čokoľvek si žiadam. A moja žiadosť a moja prosba je — o Bože môj, vyslyš ma! — aby som Ťa miloval(a) a bol(a) celkom Tvojím(ou). O najsv. Panna Maria, buď mi nápomocná!

32. *»Kdežto my zvestujeme Krista ukrižovaného, Židom síce pohoršenie a pohanom hlúposť«* (I. Kor. 1, 23). Tak sv. Pavel dosvedčuje, že pohania slyšiaca hlásať, že Syn Boží pre spasenie ľudské bol ukrižovaný, pokladali to za hlúposť: *»A pohanom hlúposť«*, akoby povedali: Kto by mal tomuto nesmyslu uveriť, že by Boh bol umrel z lásky ku svojim tvorom! *»Hlúpym sa zdalo«*, hovorí sv. Rehor, *»že by Boh bol umrel pre spasenie ľudské.«* Aj sv. Maria Magdalena z Pazzi, opojená súc láskou, vo vytržení zvolala: Či

neviete, milé sestry, že môj Ježiš je samá láska? ba že láskou rozum stratil? Áno, nemúdrym si, vravím, Ježiš môj, a zavše tak budem hovoriť.

Premilý Vykupiteľ môj, bodaj by som mal(a) srdcia všetkých ľudí, a mohol(a) Ťa nimi všetkými milovať, ako toho zasluhuješ! O Bože lásky, o, prečo tu na zemi, kde si všetku krv vylial a aj svoj život položil z lásky k ľuďom, prečo, vravím, tak málo ľudí horí láskou k Tebe? Ty si preto prišiel, aby si v našich srdciach rozžal oheň tejto lásky a iného si nežiadaš, než aby horel. *»Prišiel som oheň složiť na zem: a čože chcem, nežli aby sa zapálil«* (Luk. 12. 49). Preto prosebne volám k Tebe so sv. Cirkvou: *»Oheň svojej lásky v nich roznieť, roznieť, roznieť!«* Bože môj, samá dobrota, samá láska, o milosť nekonečná, o milovník neskonálny, daj, aby Ťa všetci znali a Teba milovali! Neostýcham sa Ťa o to prosiť, ktorý(á) som prv viacej než iní pohŕdal(a) Tvojou láskou, lebo, keď som teraz osvietený(á) Tvojím svetlom a zranený(á) toľkorakými šípami lásky, ktoré si vysielal na mňa zo svojho plamenného a láskou k mojej duši zanieteného Srdca, už nechcem byť nevďačný(á), ako som bol(a) dosiaľ, ale Ťa chcem milovať zo všetkých svojích síl, chcem horieť láskou k Tebe; ráč mi udeliť túto milosť. Netúžim po poteche a po sladkostiach lásky; nezaslúžim ich a nežiadam o ne; dosť mŕ je, keď Ťa smiem milovať.

Milujem Ťa, moje najvyššie dobro; milujem Ťa, »Bože môj a moje všetko!«

33. »Pán složil na neho neprávost všetkých nás . . . a ľúbilo sa Pánovi utrápiť ho nemocou« (Iz. 53, 6, 10). Ajhľa, kam až dostúpila láska Božia k ľuďom! Otec večný na vlastného svojho Syna položil všetky naše hriechy »a ľúbilo sa mu trápiť ho«; chcel, aby jeho Syn bol za ne trestaný so všetkou prísnosťou, ktorá patrila nám, a ustanovil, aby umrel na potupnom dreve, bolesťami strávený. Preto dobre hovorí apoštol, keď túto Božiu lásku nazýva »velikou«, keďže nám vymohol život smrťou svojho milovaného Syna. »Boh . . . pre svoju veľkú lásku, ktorou nás miloval, i hoci sme boli mŕtvi pre hriechy, oživil nás spolu v Kristu« (Efes. 2, 4, 5).

O Bože môj, veľmi si ma teda miloval, a ja som bol(a) veľmi nevďačný(á) k Tebe, keď som Ťa obrážal(a) a toľkokrát Tebou pohŕdal(a). Ach, Otče večný, viď túto na kríži svojho jednorodeného Syna, pre mňa zraneného a mŕtveho, a odpusť mi z lásky k nemu a priputnaj celé moje srdce k svojej láske. »Lútostným a poníženým srdcom, Bože, nepohŕdaš« (Ž. 50, 19). Pre lásku Ježiša Krista, ktorý umrel pre naše spasenie, nemožné Ti je pohŕdnuť srdcom, ktoré sa ponízuje a má ľútosť. Uznávam sa vinným(ou) tisícereho pekla; ľúto mi je však z celého srdca, že som hneval(a) Teba, nekonečné dobro. Nezavrhuju ma, sľutuj sa nado mnou! Ale čírym odpustením sa

neuspokojím. Daruj mi, prosím, veľkú lásku, aby som Ti ňou nahradil(a) všetky učinené urážky. Milujem Ťa, dobrota nekonečná, milujem Ťa, o Bože lásky. A málo je, ak umriem a strávim sa pre Teba. Rád(a) by som Ťa miloval(a), ako toho zasluhuješ. Ale Ty vieš, že nič nemôžem; učiň ma vďačným(ou) za nesmiernu lásku, ktorú si mal ku mne. Pre lásku k Ježišovi, svojmu Synovi, neoslyš mojej prosby! Učiň, aby som počas svojho života všetko premo-
hol(a), aby som sa Ti zaľúbil(a), a keď budem umierať, aby som bol(a) celkom spojený(á) s Tvojou vôľou, aby som Ťa miloval(a) v nebi z tváři do tváři láskou dokonalou a večnou.

34. *»Ja som dobrý pastier. Dobrý pastier dáva svoj život za svoje ovce«* (Ján 10, 11). Ježiš môj, čo vravíš? Ktorýže pastier dal kedy život za svoje ovce? Jedine Tebe, Bohu nekonečnej lásky, bolo možné povedať: *»Život svoj položím za svoje ovce«* (v. 15). Jedine Tebe bolo možné ukázať svetu túto prevelikú lásku, že súc Bohom a naším svrchovaným Pánom, umrel si za nás. O tejto nesmiernej láske hovorili už Mojžiš a Eliáš na hore Tábor. (Lk. 9, 31). Preto nás sv. Ján napomína, aby sme milovali Boha, ktorý nás prv miloval: *»My teda milujme Boha, pretože Boh prv miloval nás«* (I. Ján. 4, 19) — akoby povedal: Keď nemilujeme Boha pre jeho nekonečnú dobrotu, milujme ho aspoň pre jeho lásku k nám, keďže ráčil trpieť za nás muky, ktoré patrily nám.

Rozpomeň sa teda, drahý Ježiš môj, že som z ovečiek, za ktoré si dal život. Ach, pohliadni na mňa milostivým okom, ktorým si na mňa hľadel na kríži, keď si umieral za mňa. Pohliadni na mňa, premeň ma a spas ma! Povedal si, že si láskyplný pastier, ktorý, keď našiel stratenú ovečku, berie a s radosťou ju kladie na plecía a svoláva svojich priateľov, aby sa radovali s ním: *»Radujte sa so mnou, lebo som našiel svoju stratenú ovcu«* (Lk. 15. 6). Ajhľa, ja som tá stratená ovca, hľadať ma a najdi ma. *»Ja blúdim ako ovca, ktorá sa stratila: hľadať svojho služobníka«* (Ž. 118, 176).

Ak si ma dosiaľ nenašiel mojou vinou, chop sa ma teraz a sputnaj a sviaž ma so sebou, aby som sa Ti už nemohol(a) stratiť. Toto puto nech je Tvoja láska. Ak ma nesviažeš týmto sladkým putom, zasa ma stratíš. Ach, dosť si sa usiloval sputnať ma svojou svätou láskou; ale ja nevďačný(á) ustavične som utekal(a) od Teba. Ale teraz Ťa prosím pre nekonečné milosrdenstvo, ktoré Ťa pohlo sostúpiť na zem, aby si ma našiel, o, sviaž ma však dvojitém putom lásky, aby si ma už nestratil, a aby som ja už nestratil(a) Teba. Drahý Vykupiteľ môj, nechcem sa už odlúčiť od Teba. Odriekam sa všetkých zemských statkov a radostí a chcem rád(a) trpieť všetku trýzeň a ktorúkoľvek smrť, keď budem len s Tebou spojený(á) žiť a umierať. Milujem Ťa, najmilejší Ježiš môj, milujem Ťa, dobrý Pastier môj, ktorý si

ráčil umrieť pre stratenú svoju ovečku; vedz však, že Ťa teraz táto ovečka miluje viac než seba, a že si iného nežiada, než Teba milovať a stráviť sa z lásky k Tebe. Ustrň sa nad ňou, miluj ju a nedaj, aby sa kedy od Teba odlúčila.

35. *»Preto ma miluje Otec, že kladiem svoj život . . . nikto mi ho nevezme, ale ja ho položím sám od seba«* (Ján 10, 17, 18). Ajhľa, ako Slovo telom učinené donucuje jedine láska, ktorú k nám má, že prijíma smrť kríža, aby človekovi vrátilo stratený život. Ajhľa, hovorí sv. Tomáš, čo Boh robí pre človeka, že by viac nemohol urobiť, i keby človek takrečené bol jeho bohom, a akoby Boh bez človeka nemohol byť šťastný. *»Akoby človek«*, hovorí svätý, *»bol Boha Bohom, akoby bez neho nemohol byť blažený.«* Hrešili sme a za to sme zaslúžili muky pekla. A čo robí Ježiš? Zaväzuje sa, že zadosťučiní za nás a zaplatí za nás svojimi bolesťami a svojou smrťou. *»V pravde neduhy naše on vzal na seba a bolesti naše on niesol«* (Iz. 53, 4).

O Ježiš môj, keďže som bol(a) príčinou toľko-rakých horkostí a bolestí, ktoré si vystál za vzdajšieho svojho života, o daj mi, prosím, časť bolesti, ktorú si mal nad mojimi hriechami a udeľ mi dôveru v Tvoje utrpenie. O, čo by zo mňa bolo, Pane môj, keby si nebol ráčil za mňa zadosťučiniť? O velebnosť nekonečná, ľutujem z celého srdca, že som Ťa obrážal(a); dúfam však, že mi budeš milo-

stivý, o dobrota nekonečná. Nože, Spasiteľ sveta, privlastni mojej duši ovocie svojej smrti a učiň ma, z doterajšieho(ej) odbojníka(ce) a nevďačníka(ce), svojím(ou) synom (dcérou), s takou láskou Ti oddaným(nou), aby som nemiloval(a) iba Teba a ne-bál(a) sa rozhnevať než Teba. Tá istá nesmierna láska, ktorá Ťa pohla za mňa umrieť na kríži, nech mi dá umrieť všetkým svetským náklonnostiam. Ježiš môj, vezmi si celé moje telo, aby mi len k poslušnosti Tebe bolo nápomocné, vezmi si celé moje srdce, aby si iného nežiadalo, než Tebe sa ľúbiť; vezmi si všetku moju vôľu, aby nechcela, iba čo Ty chceš. Objímam Ťa a tlačím Ťa k svojmu srdcu, Vykupiteľ môj; ach, neváhaj so mnou sa spojiť. Milujem Ťa, o Bože lásky, milujem Ťa, o Bože lásky, milujem Ťa, jediné dobro moje. A kto by si trúfal Teba sa odriecť, keď si mi teraz dal poznať, ako si ma miloval a ako si mi bol milosrdný, takže si tresty, ktoré by som bol(a) zaslúžil(a), premenil v milosti a v nežnú lásku? — O Panna najsvätejšia, vypros mi milosť, aby som bol(a) verný(á) Tvojmu Synovi.

36. »A sotrel rukopis proti nám vydaného výroku, čo nám bol protivný, i vzal ho preč, a pribil na kríž« (Kol. 2, 14). Náš rozsudok bol už napísaný, ktorým sme boli odsúdení k večnej smrti, keďže sme sa vzbúrili oproti Božskej velebnosti, keď sme ju obrazili. A čo urobil Ježiš Kristus? Svojou krvou sotrel rukopis nášho odsúdenia, a aby sme sa nemali

čoho báť, pribil ho na svoj vlastný kríž, na ktorom za nás Božskej spravodlivosti zadostučinil svojou smrťou. Duša moja, poznaj, ako si zaviazaná tomuto Vykupiteľovi svojmu a slyš, čo ti teraz Duch svätý kladie na srdce: »*Nezabúdaj na dobrodenie zaručiteľa*« (Sir. 29, 20), ktorý tvoje dlhy na seba vzal a za teba zaplatil, a účet zaplattenia vid' pribitý na kríži. Kedykoľvek si teda spomenieš na svoje hriechy, pohliadni na kríž a dôveruj! Vid' to sväté drevo, skrophené krvou Božieho Baránka, obetovaného z lásky k tebe, a dúfaj a miluj Boha, ktorý ťa toľko miloval.

Áno, Ježiš môj, všetko úfam od Teba, keďže si nekonečná dobrota. To je vlastnosť Tvojej Božskej bytnosti, odplácať sa za zlé dobrým tomu, kto, keď poznáva svoje previnenia, za ne ľutuje a Teba miluje. Áno, ľutujem nadovšetko, milý Vykupiteľ môj, že som toľko pohŕdal(a) Tvojou dobrotou, a keďže som zranený(á) Tvojou láskou, milujem Ťa a túžobne si žiadam Tebe sa ľúbiť a konať všetko, čokoľvek si žiadaš. Ach, ja úbohý(á), keď som žil(a) v hriechu, bol(a) som otrokom diabla, a on mi bol mojím pánom. Teraz, ako dúfam byť v Tvojej milosti, Ty jediný, Ježiš môj, si mojím Pánom a jedinou mojou láskou. Nech Ti teda prináležím, nech Ti prináležím zavše a celkom; lebo chcem byť iba Tvojím(ou) a úplne Tvojím(ou). Nie, nechcem zabudnúť na muky, ktoré si pre mňa vytrpel, aby som viacej a viacej bol(a) roznietený(á) Tvojou láskou a v nej rástol(a).

Milujem Ťa, pre najmilší Vykupiteľ môj; milujem Ťa, o Slovo telom učinené, poklad môj, moje všetko, milujem Ťa, milujem Ťa.

37. *»Ale keby aj kto zhrešil, máme prímluvníka u Otca spravodlivého Ježiša Krista, a on je smierením za naše hriechy«* (I. Ján. 2, 1, 2). O, aké potešiteľné a povzbudzujúce sú tieto slová pre kajúcnych hriešnikov! Ježiš Kristus je v nebi ich prímluvníkom a on im zaiste vymôže odpustenie. Diabol pokušia hriešnika, ktorý sa bol vymknul jeho putám, aby si nerobil žiadnej nádeje na odpustenie. Ale sv. Pavel nás povzbudzuje, hovoriac: *»Kto je, kto by zatratil? Kristus Ježiš je, ktorý umrel, ba... i primlúva sa za nás«* (Rím. 8, 34). Apoštol mieni povedať: Ak nenávidíme spáchaných hriechov, čoho by sme sa báli? Ktože je ten, ktorý nás má odsúdiť? Ježiš Kristus, ktorý preto umrel, aby nás nemusel odsúdiť a ktorý sa nás i teraz v nebi ujíma. Potom ďalej hovorí: *»Kto nás teda odlúči od lásky Kristovej«* (v. 35)? Akoby povedal: Keď nám teda Ježiš Kristus s takouto láskou odpustil a nás na milosť prijal, kto by mal toľko odvahy, aby sa od neho odvrátil a od jeho lásky sa odlúčil?

Nie, Ježiš môj, neosmeľujem sa ďalej žiť odlúčený (á) od Teba a zbavený(á) byť Tvojej lásky. Oplakávam tie nešťastné dni., ktoré som strávil(a) v Tvojej nemilosti. Teraz dúfam, že si mi už odpustil; milujem Ťa a Ty miluješ mňa. Ty ma —

pravda — miluješ láskou nesmiernou, a ja Ťa milujem tak málo; daj mi viacej lásky. Dobrota nekonečná, ľutujem nadovšetko, že som Ťa prv toľko zarmucoval(a); teraz Ťa milujem nadovšetko; milujem Ťa viacej než sám(a) seba, a viacej sa radujem, Bože môj, že si Ty nekonečne blažený, než keby som ja bol(a) čo najšťastnejší(ia); keďže viacej milujem Teba, ktorý zasluhuješ nekonečnú lásku, ako seba, ktorý(á) nezasluhujem iba peklo. Ježiš môj, nežiadam si od Teba iba Teba.

38. *»Podťte ku mne všetci, ktorí sa ustávajú a ste obťažení, a ja vás občerstvím«* (Mt. 11, 28). Slyšme, ako nás úbohých a sklúčených hriešnikov Ježiš Kristus zve s kríža, na ktorom visí pribitý, a s oltára, na ktorom sviatostne prebýva, aby nás potešil a obohatil svojimi milosťami. O, akými veľkými tajomstvami nádeje a lásky sú nám umučenie Ježiša Krista a najsvätejšia Sviatosť Oltárna! Tajomstvá, ktoré by boly neuveriteľné, keby nás viera o nich neuisťovala! Boh vylieva všetku svoju krv do poslednej kvapky, ako naznačujú slová: *»Toto je moja krv nového zákona, ktorá sa vyleje za mnohých«* (Mt. 26,28). A prečo? Aby zaplatil dlh za naše hriechy. A potom nám dáva za pokrm našich duší toto vlastné svoje telo, obetované na kríži za naše spasenie! Tieto veľké tajomstvá maly by aj najtvrdšie srdcia najnežnejšou láskou roznieť a najzúfalejším hriešnikom dodať dôvery. Sv. apoštol hovorí, že sme vôbec

• v Ježišovi Kristovi bohatými učením na všetko dobré, takže nám nechýba žiadnej milosti. *»Vo všetkom ste skrze neho obohatení . . . takže nemáte žiadneho nedostatku v žiadnej milosti«* (I. Kor. 1, 5, 7). Dostačí, keď prosíme tohto Boha, aby sa nám preukázal milosrdným, a zahrnie nás milosťami podľa svedectva toho istého apoštola: *»Ten istý je Pánom všetkých, bohatý pre všetkých, ktorí ho vzývajú«* (Rím. 10, 12).

Nuž, Spasiteľ môj, ak mám prečo zúfať nad odpustením pre urážky. Ti učené a pre toľkorakú svoju zradu, mám tým viacej príčin k dôvere v Tvoju dobrotivosť. Otče môj, opustil(a) som Ťa ako nevďačný(á) syn (dcéra); ale teraz sa vraciam k Tvojim nohám súc rozľútosťený(á) a dojatý(á) toľkorakým milosrdenstvom, ktoré si mi preukázal, a pokorne vyznávam: *»Otče, nie som hoden volať sa твоjim synom«* (Lk. 15, 21). Ty si povedal, že je slávnosť v nebi, keď sa hriešnik obráti. *»Bude radosť v nebi nad jedným hriešnikom, pokánie činiacim«* (Lk. 15, 7). Hľa, všetko opúšťam a vraciam sa k Tebe, ukrižovaný Pane môj; ľutujem z celého srdca, že som stratil(a) úctu k Tebe a odvrátil(a) sa od Teba. Prijmi ma znova na svoju milosť a rozpál ma svojou svätou láskou, aby som Ťa už nikdy neopustil(a). Ty si povedal: *»Ja som prišiel, aby mali život, a hojnejšie ho mali«* (Ján 10, 10). Preto dúfam od Teba nielen tú milosť, ktorú som mal(a), prv než

som Ťa obrazil(a), ale hojnejšie milosti, aby som Ťa čím väčšmi miloval(a). Kiež ťa milujem, Bože môj, ako zaslúžiš byť milovaný. Milujem Ťa nadovšetko; milujem Ťa viacej než seba; milujem Ťa z celého svojho srdca a túžim po nebi, aby som Ťa tam miloval(a) naveky. *»Lebo čo mám na nebi (bez teba), a mimo teba čo si žiadať mám na zemi?... Boh môjho srdca a môj diel je Boh na veky«* Ž. 72,25 .26). Ach, Bože srdca môjho, vezmi si navždy celé moje srdce a vyžeň z neho všetku náklonnosť, ktorá sa neodnáša k Tebe. Ty si jediný môj poklad, jediná láska moja. Len Teba si žiadam a nič viacej. — O Maria, nádej moja, priputnaj ma svojou prímluvou úplne k Bohu.

**NECH ŽIJE JEŽIŠ, LÁSKA MOJA, A MARIA,
PO JEŽIŠOVI NÁDEJ MOJA!**

VRÚCNE VZDYCHY

duše, ktorá chce docela náležať Ježišovi Kristovi.

1. Vrucne vzdychy živej viery.

O neverci, ktorí neveríte v Boha, akí ste pošetilí! Ak neveríte, že je Boh, povedzte, kto vás stvoril? Ako si môžete pomyslieť tvory, ktoré by nebol nikto stvoril? Tento svet, ktorý obdivujete a v ktorom vládne tak krásny a nezmeniteľný poriadok, — že by bol povstal náhodou, ktorá ani poriadku ani rozumu nemá? O úbohí! Snažíte sa seba samých prehovoriť, že duša umiera tak, ako telo končí; lež, o Bože, čo poviete, až sa ocitnete vo večnosti a uvidíte, že vaša duša je večná a naveky vekov nebudete môcť svojho nešťastia napraviť?

Ak však veríte, že je Boh, potom musíte veriť, že je i pravé náboženstvo. Ale ak neveríte, že rímske, našej katolíckej Cirkvi náboženstvo je pravé, nuž, ktoré pokladáte za pravé? Azda pohanské náboženstvo, ktoré, že pripúšťa toľko bohov, tým práve všetkých ničí a zavrhuje? Či náboženstvo Mohamedovo, ktoré je smiešaninou bájok, nesmyslov, nesrovnalostí? náboženstvo, vymyslené nečestným podvodní-

kom a ktoré sluší skorej nemej tvári než človekovi? Či náboženstvo židov, ktorí mali síce zprvu pravú vieru; ale keďže zavrhnuli očakávaného svojho Vykupiteľa, ktorý učil novému zákonu milosti, stratili vieru, vlast' a všetko? Či kacírov, ktorí sa odštiekli od našej prvotnej Cirkvi, založenej Ježišom Kristom, ktorej sám dal zasľúbenie, že nikdy nezahynie, a natoľko popletli články viery, že čo jeden verí, druhý zavrhuje? O, aká veľmi zrejmá to vec, že naša viera je jedine pravá! Bud'to je nejaká viera — a potom nemôže byť iné náboženstvo pravé než naše; alebo nieto žiadnej viery, a všetky náboženstvá sú falošné. Ale to nemožno pripustiť; lebo ak je Boh, musí byť i pravá viera a pravé náboženstvo.

Lež, akí pošetilí sú potom premnohí kresťania, ktorí majú pravú vieru, a predsa žijú akoby neverili. Veria, že Boh je spravodlivý Sudca, že je nebo a večné peklo, a jednako žijú, akoby nebolo ani súdu, ani neba, ani pekla, ani večnosti, ani Boha.

O Bože, ako je to možné, že kresťania veria v Ježiša Krista, veria, že sa Boh narodil v jaskyni, že žil 30 rokov skrytý v dielni, kde pracoval a žil so dňa na deň ako jednoduchý tovaryš; že bol konečne pribitý na kríž, a že umrel bolesťami strávený, — a že ho predsa nemilujú a svojimi hriechami ho ob-
rážajú!

O viera svätá, osviet' toľkých úbohých zaslepených, ktorí sa ženú do večnej záhuby! Ale ved'

toto svetlo ožiaruje a osvecuje všetkých ľudí, veriacich i neveriacich: »Svetlo pravé, ktoré osvecuje každého človeka« (Ján 1, 9). Prečo ich teda toľko hynie? O zlorečený hriech, ty oslepuješ myseľ toľkých úbohých duší, ktoré až vtedy otvoria oči, keď prídu do večnosti, ale ach — vtedy nebude už možné napraviť, v čom bolo pochybené.

Odkiaľ to, Ježiš môj, že toľko tvojich služobníkov uchýlilo sa na púšť a do jaskýň, aby tam pracovali na svojom spasení; že toľko urodzených mužov, ba i kniežat, odišlo do kláštorov, aby tam žili v chudobe a v zabudnutí od sveta, a zabezpečili si večné spasenie; že toľko mučeníkov všetko opustilo a toľko panien odrieklo sa sňatku s najprednejšími veľmožmi a s radosťou objali škripce, meče, rozpálené plotne, žeravé mreže a najukrutnejšiu smrť, aby nestratili Tvojej milosti, — zatiaľ čo toľko iných žije v hriechoch mesiace a roky, a o Teba nedbajú?

Ďakujem Ti, Ježiš môj, za svetlo, ktorým ma osvecuješ a dávaš mi poznať, že všetky vzdajšie dobrá nie sú leda dym, kal, márnosť a klam, a že len Ty si pravé a jediné dobro.

Bože môj, ďakujem Ti, že si mi dal túto sv. vieru a že si jej dodal takej jasnosti a pravdivosti vyplnením proroctví, pravosťou zázrakov, hrdinstvom mučeníkov, svätosťou učenia a jej podivuhodným rozšírením po celom svete, že keby nebola pravá, muselo by sa povedať, že Ty si nás oklamal,

keď si ju hodnovernou urobil toľkými známkami pravdivosti, ktorými si ju overil.

Verím všetko, čomu ma Cirkev sv. veriť učí, keďže si jej Ty to všetko zjavil. Nežiadam pochopiť tajomstvá, ktoré sú nad môj rozum; dosť mi na tom, že Ty si to povedal. Prosím Ťa, aby si vo mne rozmnožil vieru: *»Rozmnož v nás vieru«* (Lk. 17, 5)!

2. Vrúčne vzdychy dôvery.

Ježiš môj, desí ma pohľad na moje hriechy; ale viacej ma teší pohľad na Teba na kríži. Neodoprieš mi odpustenia, keďže si mi ani krvi ani života neodoprel. Rany Ježišove, vy ste mojou nádejou!

Drahý môj Vykupiteľ, až budem umierať, v posledných a najprudších pekelných útokoch, buďže mojou potechou! Dúfam, že pre prehorkú smrť, ktorú si za mňa podstúpil, dáš mi umrieť vo svojej milosti a so srdcom láskou horiacim. A pre trojhodinový smrteľný zápas, ktorý si vytrpel na kríži, daj mi milosť, aby som odovzdane a z lásky k Tebe znášal(a) všetky bolesti a smrteľné úzkosti. A Ty, o Maria, pre bolesť, ktorú si mala, keď Ježiš, Tvoj Syn, skonával, vypros mi milosť, aby sa moja duša lúčila s telom s vrúcnyim povzdychom lásky k Bohu, aby ho potom s Tebou spoločne milovala naveky v nebi.

Ježiš môj, pre zásluhy Tvoje dúfam od Teba od-

pustenie všetkých urážok, ktoré som Ti učinil(a). A ako by som sa mohol(a) báť, ukrižovaná láska moja, že mi neodpustíš, keď si preto umrel, aby si mi odpustil? — alebo že mi odoprieš svoje milosrdenstvo, ktoré Ťa s neba priviedlo na zem? Ako by som sa obával(a), že mi nedovolíš Teba milovať, keď si toľko trpel, aby si si dobyl moje srdce? — alebo, že moje hriechy, za ktoré úprimne ľutujem, olúpia ma o Tvoju milosť, keď si preto vycedil všetku svoju krv, aby si moje hriechy smyl a pomohol mi znova získať si Tvoje priateľstvo? Nie mi je tajné, že ma naplňuješ ošklivosťou nad urážkami Tebe učinými, že ma osvecuješ, aby som poznal(a) márnosť všetkých vecí na svete, že mi dávaš poznať lásku, ktorou si ma miloval, že vo mne vzbudzuješ túžbu náležať docela Tebe: to sú všetko znamenia, že ma chceš spasiť, — a chcem byť spasený(á), aby som v nebi večne oslavoval(a) Tvoje milosrdenstvo: *»Pánove milosrdenstvá chcem oslavovať naveky«* (Ž. 88, 2). Nech je moje srdce neprestajne preniknuté žiaľom, že Ťa obrážalo, a túžbou, milovať Ťa z celého srdca.

Milý môj Vykupiteľ a Sudca môj, až budem pred Tebou stáť, len čo umriem, ach, nezapudzuuj ma od svojej tváři: *»Až prídeš súdiť, neodsudzuuj ma!«* Nezavrhuj ma do pekla, lebo v pekle by som Ťa nemohol(a) milovať. Ach nedaj, aby sväté rany, ktoré máš vpálené na znamenie svojej lásky ku mne, boľy

mi na neprestajnú trýzeň. Preto Ťa prosím, odpusť mi, prv než ma odvoláš k súdu. Daj, keď ponajprv uzriem Tvoju tvár, nech ju uvidím miernu, a nie rozhnevanú. Vyhlás ma potom za svoju vyvolenú ovečku, a nie za zavrhnutého kozla: *»Umrels, pre mňa z lásky pudu — nebud' na zmar toľko trudu!«* Tvoja krv nech nie je stratená na mne!

Som zaiste hriešnikom(cou), ale Ty si povedal, že nechceš smrti hriešnika: *»Nežiadam smrti bezbožného, ale aby sa odvrátil bezbožný od cesty svojej, a živý bol«* (Ez. 33, 11). Všetko zanechávam a odriekam sa všetkých zemských vecí: rozkoší, bohatstva, dôstojností, cti a slávy — vidím, že to všetko je súženie, klam a jed — a obraciam sa k Tebe, k svojmu Bohu. Ukrižovaný Ježiš môj, len Teba chcem a nič iného.

O Bože a drahý Vykupiteľ môj, aby si mi nebo dať mohol, položil si život, a ja pre zlorečené svoje chůtky stratil(a) som nebo i Teba, nekonečné dobro. Nezasluhujem prísť do tej ríše svätých, ale Tvoja krv a smrť mi dodávajú k nej nádeje. Áno, dúfam od Teba nebo a túžim po ňom; nie azda, Ježiš môj, aby som sa tam lepšie mal(a), ale aby som Ťa viacej miloval(a) a istý(á) bol(a), že Ťa budem zavše milovať.

Kedy sa však toho dočkám, láska moja a moje všetko, aby som objal(a) Tvoje nohy a vybozkával(a) tie rany, ktoré boly zárukou Tvojej lásky a príčinou môjho spasenia?

Ježiš môj, vo svojom svedomí čítam rozsudok smrti, ktorý by som zasluhoval(a) pre urážky Ti učené; ale po tom čítam na Tvojom kríži rozsudok milosti, ktorú si mi svojou smrťou zaslúžil: *»V Tebe, o Pane, dúfam, nedaj mi zahanbeným byť naveky«* (Ž. 30, 1).

Drahý Spasiteľ môj, dúfam, že si mi odpustil moje minulé hriechy. Keď spomínam na svoje niekdajšie sprenevery, bojím sa budúca; ale tá istá bázeň rozmnožuje moju dôveru; lebo, keď poznávam svoju slabosť, vidím, že sa mi už nemožno spoliehať na seba a na svoje predsavzatia, a preto len od Teba dúfam potrebné sily, aby som Ti zostal(a) verný(á).

Aj to ma naplňuje strachom, že neviem, či budem spasený(á), či zatratený(á); lež, keď Teba vidím, najmilejší Ježiš môj, ako umieraš na kríži, aby si mi získal spasenie, osviežuje ma blahá nádej, ktorá mi vraví, že Ťa budem milovať a že Ťa milovať neprestanem ani tu, ani na druhom svete; a uisťuje ma, že sa jedného dňa ocitnem v kráľovstve lásky, kde budem všetek(a) horieť láskou k Tebe, bez bázne, že Ťa kedy stratím.

Ani teraz neviem, či som hoden(á) Tvojej lásky alebo nenávisti, ale cítim, že mám veľkú nenávisť k hriechu a že som ochotný(á) vytrpieť akúkoľvek smrť, než stratiť Tvoju milosť. Cítim ďalej, že mám veľkú túžbu milovať Ťa a docela Tebe prináležať: to sú samé dary a znamenia, že ma miluješ. Ak sa

teda mám prečo báť pre svoje hriechy, tak mám ešte viacej príčin dôverovať v Tvoju dobrotu pre milosrdenstvo, ktoré si mi preukázal. Zcela sa od dávam do Tvojich rúk, na kríži klincami prebodnutých, aby ma od pekla vyslobodily: *»Do tvojich rúk porúčam svojho ducha: vykúpil si ma, Pane, Bože pravdivosti«* (Ž. 30, 6).

Sv. apoštol hovorí: *»Ktorý ani svojho vlastného Syna neušetril, ale vydal ho za nás za všetkých: akože nám s ním nedal i všetko«* (Rím. 8, 32)? Keď nám teda dal, Ježiš môj, Tvoj Otec Teba a keď Ti uložil umrieť za nás, akoby sme sa báli, že nám odprie odpustenie, svoju milosť, zotrvanie, svoju lásku a nebo? *»S ním všetko, všetko, všetko nám dal.«* Áno, Vykupiteľ môj, všetko dúfam od krvi, ktorú si vylial za nás: *»Teba teda prosíme: ráč služobníkom svojim pomáhať, ktorých si drahou krvou vykúpil.«*

O Kráľovná nebeská, o Matka Božia, o nádej naša a hriešnikov útočisko, slutuj sa nad nami: *»Nádej naša, zdravas! Útočisko hriešnikov, oroduj za nás!«*

3. Vrúcne vzdychy ľútosti.

Ježiš môj, pre tú ošklivosť nad mojimi hriechami, ktorú si mal v Getsemanskej záhrade, daj mi pravú ľútosť nad urážkami, ktoré som Ti preukázal. Zlorečené moje hriechy, nenávidím a zavrhujem vás;

vy ste ma olúpily o milosť Pána môjho. Ľutujem, Ježiš môj, že som sa od Teba odvrátil(a). O, keby ma bolo stihlo ktorékoľvek zlo, než aby som Ťa bol(a) kedy obrazil(a)!

O najsladší Vykupiteľ môj, keď pomyslím, ako som Ťa zarmucoval(a), neplačem len žalosťou nad peklom, ktoré som zaslúžil(a), ale plačem dojatý(á) láskou, ktorú si ku mne mal. Nie je ani pekelný oheň, ktorý by som zaslúžil(a), tak prudký, ako nesmierna láska, ktorú si mi najavo dal pri svojom utrpení. A predsa, o Pane môj, vediac, že si bol pre mňa sviazaný, pre mňa bičovaný, pre mňa do tváři opľuvaný, pre mňa na kríž vyzdvihnutý a že si pre mňa umrel, ako som mohol(a) toľkokrát pohrdnúť Tvojou milosťou a Teba opustiť? Umrel(a) by som bolesťou, keď na to spomeniem, ľutujem toho a nad všetko iné zlé ma to trápi.

Poznávam, ako zle som urobil(a), keď som sa od Teba, svojho najvyššieho dobra, odlúčil(a). Mal(a) som radšej akúkoľvek trýzeň vytrpieť, akékoľvek zlo a akúkoľvek smrť, než Teba obraziť; či som mohol(a) väčšie zlo spáchať, nežli dobrovoľne stratiť Tvoju milosť? O Ježiš môj, nič ma toľko nermuť, ako to, že som pohrdol(la) Tebou, nekonečnou dobrotou.

Ďakujem Ti, Pane môj, za sladké zaslúbenie, že odpustiš hriešnikom a zabudneš na hriechy toho,

ktorý toho ľutuje, že Ťa obrazil: »*Nespomeniem nijakej neprávosti jeho, ktorú spáchal*« (Ez. 18, 22). To všetko je ovocie Tvojho utrpenia. O sladké utrpenie! O sladké milosrdenstvo! O sladká láska Ježiša Krista! Vy ste nádej moja! Ach, ja úbohý(á), keby si nebol umrel a nebol zaplatil moje dlhy za mňa, Ježiš môj!

O Bože, ja som Ťa hľadel(a) len obrázať, a Ty si ma neprestajne zahrňoval milosrdenstvom. Keď som hrešil(a), ani som nepomyslel(a) na ľútosť; ale Ty si nezanedbal volať ma k pokániu. Slovom, robil(a) som, čo som len mohol(a), aby som zahynul(a), a Ty si robil, povedal(a) by som, čo si len mohol, aby som ušiel(a) zahynutiu. Ty si teda nekonečné dobro, a ja som Tebou pohrdol(la). Ty si Pán môj, a nič som si Ťa nevážil(a). Ty si dobrotá nekonečná, a ja som sa od Teba odvrátil(a). Ty si hoden nekonečnej lásky a toľko si ma miloval, a ja som Ťa nemiloval(a) a toľko som Ťa zarmucoval(a). Ale Ty si povedal, že Ti srdcom skrúšeným a pokorným nemožno pohrdnúť. Preto kajúcne objímam Tvoj kríž a ľutujem z celého srdca, že som Tebou pohrdal(a). Príjmi ma na milosť pre tú krv, ktorú si vycedil za mňa.

O Maria, nádej hriešnikov, vymôž mi odpustenie, zotrvanie a lásku k Ježišu Kristovi.

4. Nábožné predsavzatia.

Ježiš môj, milujem Ťa a som pevne odhodlaný(á) radšej všetko opustiť, než sa odriecť Tvojej milosti. Slabý(á) som, ale Ty si silný. Svojou silou posilni ma oproti všetkým mojim nepriateľom. Dúfam to od Tvojho utrpenia: *»Pán je moje osvietenie a spasenie moje: koho by som sa bál«* (Ž. 26, 1) ?

Nebojím sa, ukrižovaný Spasiteľ môj, čo by som mal(a) stratiť i svoj majetok, svojich príbuzných, a hoci aj svoj život; jedine sa bojím, aby som nestratil(a) Tvojho priateľstva a Tvojej lásky. Bojím sa, aby som Ťa nerozhneval(a) a nestratil(a) Tvojej milosti. Ale Ty si nádej moja . . . Prosím Ťa, zachovaj mi túto svätú lásku a pomôž mi, nech nad všetkým zvíťazím a vo všetkom sa Tebe lúbim.

»Najsladší Ježiš, nedaj sa mi odlúčiť od Teba.« Som dielo Tvojich rúk; som vykúpený(á) Tvojou krvou; nedopúšťaj na mňa toho nešťastia, aby som stratil(a) Tvoju lásku a od Teba sa odlúčil(a). Stoj zavše pri mne vo všetkých nebezpečenstvách, ktoré ma potkajú, a daj, nech sa v nich zavše k Tebe utiekam o pomoc. Cítim, že mám veľkú túžbu byť Tebe verným(ou) a Tebe jedine žiť ostatok svojho života; daj mi k tomu potrebnej sily; dúfam ju od Teba.

Ježiš môj, rozmnož vo mne sv. bázeň, aby som Ťa nezarmútil(a). Desí ma predošlá moja sprenevera, ale Tvoje zásluhy a toľkoraké milosti, ktoré

si mi preukázal, naplňujú ma dôverou a oprávňujú ma k nádeji, že ma teraz neopustíš, keď Ťa milujem, keďže si mi tak milostivý bol, keď som na Tvoju lásku ani nepomýšľal(a). Nespolieham sa na svoje sily, dobre vediac, aké sú málomocné, spolieham jedine na Tvoju dobrotivosť a pevne dúfam, že sa už nikdy nerozdvojíme.

O, kto mi dá záruku, Ježiš môj, že už Ťa nikdy nestratím a že Ťa budem zavše milovať? Oddávam sa však do Tvojej Božskej vôle, ktorá tomu tak chce a v môj prospech to riadi, aby som neprestával(a) užšie a užšie s Tebou sa spojovať a prosiť Ťa: *»Nedaj sa mi odlúčiť od Teba.«* Áno, Ježiš môj, opakujem túto prosbu, a daj mi milosť, aby som ju zavše opakoval(a): *»Nedaj sa mi odlúčiť od Teba; nedaj sa mi odlúčiť od Teba.«*

Vykupiteľ môj, nechcem Ťa už nikdy opustiť. A keby Ťa všetci ľudia mali opustiť, ja Ťa neopustím, čo by som mal(a) i živoť stratiť. Vyhlasujem, hoci by nebolo neba ani pekla, že nechcem sa zriecť Tvojej lásky; lebo čo by aj nebolo odmeny pre toho, kto Ťa miluje, ani trestu pre toho, kto Ťa nemiluje, jednako si hoden, o láska moja, nekonečne byť milovaný.

O, keby, sa vrátili moje roky, strávil(a) by som ich naskrze v Tvojej láske! Ale tie sa už nevrátia. Vďaka Ti, že si na mňa čakal a že si ma nezatratil do pekla, ako som zasluhoval(a). Keďže si teda na

mňa čakal, zasväcujem Ti celý ostatný svoj život. Všetky moje myšlienky, žiadosti a vrúcne vzdychy nech nemajú iného cieľa, než Tebe sa ľúbiť a vyplniť Tvoju svätú vôľu.

Najmilší Ježiš môj, nebudem čakať až na sklonok svojho života, aby som Ťa objal(a); objímam Ťa už teraz a tesne sa viniem k pribitým nohám Tvojim. Ukrižovaná láska moja, aby si mi zaistil dobrú smrť, podrobil si sa tak bolestnej a opustenej smrti; v tú chvíľu až ma tu na zemi všetci opustia, neopúšťaj ma Ty, Vykupiteľ môj. Nedaj, aby som Ťa stratil(a) a bol(a) odlúčený(á) od Teba. Skry ma do svätých svojich rán, a v nich nech vypustím svoju dušu, láskou k Tebe zanietenú, aby som prišiel(a) k Tebe a večne Ťa miloval(a).

5. Vrúcne vzdychy lásky.

O Pastier dobrý, svoje ovečky tak veľmi milujúci, že si dal pre ne nie svoje bohatstvá, ale všetku svoju krv. O dobrota, o nežnosť Boha k dušiam! O, by som mohol(a) i ja, Ježiš môj, dať svoju krv a svoj život na kríži, alebo pod mečom z lásky k Tebe, ktorý si dal svoj život na kríži pre mňa! Nech všetci anjeli a všetky tvory večne vekov velebia Tvoju nekonečnú lásku k ľuďom! O, by som mohol(a) svojou smrťou spraviť, aby Ťa všetci ľudia milovali! Prijmi milostive, O Pane môj, túto moju žiadosť a daj mi

milosť, aby som niečo pre Teba vytrpel(a), prv než umriem.

O, ako málo to bolo, Spasiteľ sveta, keď sv. mučeníci trpeli muky škripcov, železných hákov, žeravých šišiakov, a prijali najukrutnejšiu smrť z lásky k Tebe, svojmu Bohu, ktorý si umrel z lásky k nim! Ty si umrel i pre mňa, a čo som ja urobil(a) dosiaľ, čo žijem, z lásky k Tebe? Ježiš môj, nedaj mi umrieť len tak. Milujem Ťa a hotový(á) som vytrpieť pre Teba, čokoľvek chceš. Prijmi toto moje ponúknutie a daj mi silu, aby som ho vykonal(a).

Ukrižovaný Ježiš môj, Ty si už s kríža predvídal všetky urážky, ktoré Ti preukážem, a prichystal si mi už odpustenie. Predvídal si moju záhubu a mal si už pohotove pomoc. Videl si môj nevďak a pripravil si už výčitky svedomia, strach, spasiteľné vnuknutia, povzbudzovanie k pokániu, vnútornú potechu a toľko nežných a milostných prejavov svojej lásky. Stavil si sa teda so mnou, kto je mocnejší: či ja zvíťazím nad Tebou urážkami, alebo Ty milosťami; či ja vyhrám svojím vyzývaním, aby si ma trestal, či Ty svojím vábením mňa, aby som Ťa miloval(a). O Bože môj, kedy len premôžem všetko z lásky k Tebe, ktorý si dal život za mňa? Kedy potrhám všetky putá, aby som sa spojil(a) s Tebou a s Tvojou vôľou? Žiadam si to, a mám vôľu to vykonať, ale na Tebe je, aby si to uskutočnil: Tak urobiť nie je v mojej moci. Ty si slúbil vyslyšať prosiaceho;

prosím Ťa o to veľmi snažne; nechcem už umrieť, ani žiť v nevďačnosti k takejto добрôte.

O vtelené Slovo, o muž bolesti, ktorý si sa narodil, aby si žil v samých bolestiach! O prvý a posledný z ľudí: prvý, akožto Boh a Pán všetkého; posledný, keďže si dal so sebou zachádzať tu na zemi ako s najprostejším zo všetkých ľudí, že si znášal i pohlavky, opl'uvanie, posmechy a zlorečenia od vyvrheľov človečenstva. O Baránok Boží, o láska nekonečná, nekonečnej lásky hodná, ktorý si dal pre mňa krv i život, milujem Ťa, a za obeť Ti prinášam svoju krv i svoj život. Ale čo je krv biedneho červa oproti Božej krvi? Čo život hriešnikov oproti životu nekonečnej velebnosti?

Môj milý Ježiš, ktorý, hnaný súc preveľkým svojím milosrdenstvom, prišiel si na zem hľadať nás, stratené ovečky, ach, neprestávajú hľadať mňa biedneho(u), dokiaľ ma nenajdeš. Rozpomeň sa, že si aj pre mňa vylial svoju krv.

O Ježiš môj, ktorý si sa z lásky ku mne obetoval na kríži a na ňom si umrel bolesťami strávený, milujem Ťa a žiadam sa docela obetovať Tvojej láske. Vystri jednu z pribitých Svojich rúk a vytiahni ma z kalu mojich hriechov, zahoj toľko rán mojej duše, spál' a znič vo mne všetku lásku, ktorá sa nevzťahuje k Tebe. Ty to môžeš urobiť, urob to teda pre svoje umučenie, a dúfam, že ma neoslyšíš.

Keďže ma miluješ, neodoprel si mi krvi ani ži-

vota; keďže Ťa milujem, nechcem Ti ani ja ničoho odoprieť, čokoľvek si odo mňa žiadaš. Dal si sa mi všetok bez výnimky vo svojom umučení a v Najsv. Sviatosti Oltárnej; i ja sa Ti všetok(a) darujem bez výnimky. Povedz, čo si odo mňa žiadaš, s Tvojou pomocou milerád(a) urobím všetko.

Vravte, o zatratenci, povedzte z toho žalára, v ktorom sa nachádzate, čo vás viacej trápi v pekle: oheň, ktorý vás zožiera, a či láska, ktorou vás miloval Ježiš Kristus? O, pravdaže táto je peklo vášho pekla, keď uvážite, že Boh sostúpil s neba na zem, aby vás spasil, a že vy, keďže ste zavreli oči svetlu, dobrovoľne ste chceli zahynúť a stratiť toto nekonečné dobro, svojho Boha, ktorý už nebude nikdy vaším, ani ho nikdy nebudete môcť získať.

O Ježiš môj, poklad môj, život môj, potešenie moje, láska moja, všetko moje, ďakujem Ti za osvieštenie, ktoré si mi udelil. Milujem Ťa a iného sa nebojím iba toho, aby som Ťa nestratil(a) a nemohol(a) Ťa milovať. Daj, nech Ťa milujem, a potom nech sa robí so mnou, ako sa Ti lúbi.

Ukrižovaný Ježiš môj, ach, potrhaj sväzky nesriadených mojich náklonností, ktoré mi bránia docela sa s Tebou spojiť, a sputnaj ma tak pevne, aby som sa už nikdy nemohol(a) od Teba odtrhnúť. Tá nežnosť, s ktorou si ma miloval, pravda, dostačovala, aby ma k Tebe priputnala; ale vidím, že predsa nie som s Tebou tak spojený(á), ako by som si žia-

dal(a). Učiň to Ty, lebo Ty jediný to môžeš urobiť.

O láska môjho Ježiša, Ty si láska a nádej moja. Ježiš môj, túžim po Tvojej čistej láske, a nehľadám vlastného prospechu, a nič nedbám, že moja samoláska nebude spokojná. Daj, nech Ťa milujem, a to jediné mi stačí.

Viem, Pane môj, že si žiadaš, aby som Ťa miloval(a), a že si ma preto do pekla nezatratil, a že už od toľkých rokov neprestajne za mnou chodíš a dohováraš mi: miluj ma, miluj ma z celého svojho srdca! Povedz, čo mám robiť, aby som sa Ti docela zavďačil(a)? Hľa, tu ma máš, darujem Ti svoju vôľu, svoju slobodu, seba celého(ú); viacej neviem, čo by som Ti dal(a). Nežiadam si tu na svete ani radostí, ani cti — jediná radosť a česť, po ktorej moje srdce túži, je byť docela Tvojím(ou). Príjmi ma, prispej mi na pomoc svojou milosťou a nikdy ma neopúšťaj! *»Ty buď mojím pomocníkom: neopúšťaj ma, ani nepohrďaj mnou, o Bože, môj Spasiteľu«* (Ž. 26, 9). Láska moja a Spasiteľ môj, nepohrdni mnou, ako by som zaslúžil(a); rozpomeň sa, čo Ťa moja duša stála, a spas ma; moje spasenie nech je milovať Teba a nemilovať než Teba.

Ježiš môj, nechcem od Teba iba Teba. Ty si povedal, že miluješ toho, kto Teba miluje: *»Kto mňa miluje... i ja ho budem milovať.«* (Ján 14, 21). Milujem Ťa, miluj i Ty mňa. Ach, ja úbohý(á), bol(a) som kedysi v nenávisti u Teba pre svoje

hriechy; ale teraz ich nenávidím viacej než akékoľvek zlo, a milujem Ťa nadovšetko. Miluj i Ty mňa a už sa nehnevaj na mňa. Viacej sa bojím Tvojho hnevu, než všetkých pekelných múk.

Milovaný Vykupiteľ môj, so sv. Tereziou hovorím: *»Keďže mám žiť, nech žijem jedine Tebe; moje záujmy nech od terajška umĺknú! A či môže byť väčší zisk, než uspokojiť Teba?«*

6. Vrúcne vzdychy srovnalosti s Božou vôľou.

Ježiš môj, kedykoľvek poviem: *»Nech je Pán Boh pochválený;«* alebo: *»Nech sa stane Božia vôľa«*, mám v úmysle prijať všetko, čokoľvek o mne ustanovíš tu i vo večnosti. Nežiadam si iného úradu, ani bývania, ani odevu, ani inej stravy, ani iného zdravia, než akého mi Ty dožičíš.

Nežiadam si iného zamestnania, ani vloh, ani blahobytu, než len to a tak ako si mi to udelil. Ak je Tvoja vôľa, aby sa moje práce nezdarili, aby sa moje zámery pokazily, aby som stratil(a) pravotu, aby som prišiel(a) o svoj majetok, — tak to chcem i ja.

Ak chceš, aby som bol(a) pohŕdaný(á), aby som bol(a) nenávidený(á), aby iní mali prednosť, aby som bol(a) hanený(á) a sužovaný(á) aj od svojich najmilších priateľov, — chcem to i ja.

Ak chceš, aby som docela schudobnel(a), aby som z vlasti bol(a) vypovedaný(á) a v hocijakom biednom zákutí bol(a) uväznený(á) a aby som sa v neprestajnom trápení a v úzkostiach vliekol(a) životom, — i ja to chcem tak.

Ak chceš, aby som bol(a) stále chorý(á), aby som bol(a) samý vred a rana, aby som bol(a) na posteľ upútaný(á) a od všetkých opustený(á), nech sa stane, ako sa Tebe ľúbi a dokiaľ sa Ti bude ľúbiť. Aj svoj život kladiem do Tvojich rúk a prijímam tú smrť, ktorú mi ustanovíš; a tiež čo sa týka smrti príbuzných a priateľov, ako i vo všetkom ostatnom docela sa srovnávam s Tvojou vôľou.

Stotožňujem sa s Tvojou vôľou i čo sa týka môjho duchovného prospechu. Žiadam si Ťa v tomto živote milovať zo všetkých svojich síl a prísť do neba, aby som Ťa tam miloval(a), ako Ťa milujú Serafovia; ale i v tom nech sa stane Tvoja vôľa. Ak mi chceš dať iba jediný stupeň lásky, milosti a slávy, nežiadam si viacej, keďže je to Tvoja vôľa. Vyplnenie Tvojej vôle je mi nad všetok môj prospech. Slovom, Bože môj, nakladaj so mnou a so všetkým, čo je moje, ako sa Tebe ľúbi, a nehl'ad' na moju vôľu; lebo nechcem nič iného, než čo Ty chceš. Nech so mnou naložíš akokoľvek; nech mi pošleš veci trpké alebo sladké; čo sa mi páči, alebo čo sa mi protiví, všetko s radosťou objímam; lebo či to, či toto prichádza z Tvojich rúk.

Obvzlášte však, Ježiš môj, prijímam smrť a všetky bolesti, ktoré ju budú sprevádzať, ako Ty tomu chceš, na tom mieste a v tom čase, kedy a kde Ty chceš. Spojujem ich, Spasiteľ môj, s Tvojou svätou smrťou a obetujem Ti ich na dôkaz svojej lásky k Tebe. Chcem umrieť, aby som sa Ti zaľúbil(a) a vyplnil(a) Tvoju svätú vôľu.

7. Rozličné vrúcne vzdychy.

O nešťastný stav hriešnej duše, ktorá stratila Boha! Úbohá žije, žije však bez Boha. Boh nad ňou bedlí, ale už jej nemiluje, nenávidí ju, v ošklivosti ju má. O duša moja, i ty si žila kedysi bez Boha. Pohľad na teba nerobil Ježišovi Kristovi žiadnych radostí, ako keď si bola v jeho milosti, ale hrôzu. Blahoslavená Panna Maria hľadela na teba s útrpnosťou, ale tvoja ukrutnosť sa jej protivila. Bol(a) si prítomný(á) na sv. omši a vo sv. hostii si videl(a) Ježiša Krista, svojho nepriateľa. Ach, Bože môj, mnou pohrdnutý a stratený, odpusť mi a daj sa mi najst'. Ja som Ťa stratil(a), ale Ty si ma neopustil. A ak si sa dosiaľ nevrátil do môjho srdca, prosím, vráť sa teraz ku mne, keď ľutujem z celého srdca, že som Ťa hneval(a). Ach, daj mi poznať svoj návrat skrze veľkú moju bolesť nad mojimi hriechami a skrze veľkú lásku k Tebe.

Premilý Pán môj, ak by som sa mal od Teba odlúčiť a stratiť Tvoju milosť, chcem radšej trpieť

ktorékoľvek muky. Otče večný, pre lásku Ježiša Krista Ťa prosím, daj mi milosť, aby som Ťa už do smrti neobrazil(a). Nechaj ma skorej umrieť, než aby som Ťa nanovo opustil(a) a Tebou pohrdol(a).

O ukrižovaný Ježiš môj, pohliad'ni na mňa s tou láskou, s ktorou si na mňa hľadel, keď si visel na kríži a za mňa umieral. Pohľad' na mňa a sľutuj sa nado mnou. Udeľ mi všeobecné odpustenie všetkých urážok Ti učených. Daj mi sväté zotrvanie, daj mi svoju svätú lásku, daj mi dokonalé srovnanie so svojou vôľou, daj mi nebo, aby som Ťa tam zavše miloval(a). Nezasluhujem — pravda — ničoho; lež Tvoje sväté rany dodávajú mi odvahy, aby som dúfal(a) od Teba všetko dobré. O Ježiš duše mojej, pre lásku, ktorá Ťa pohla umrieť za mňa, daruj mi svoju lásku. Vezmi mi lásku k tvorom, daj mi odovzdanosť v súženiach a sprav, nech sa všetka moja láska odnáša jedine k Tebe, aby som od dneška nemiloval(a) iba Teba.

Ty si ma stvoril, Ty si ma vykúpil, Ty si ma učinil kresťanom, Ty si ma zachoval nažive, keď som žil(a) v hriechu, Ty si mi už toľkokrát odpustil, slovom, Ty si ma miesto trestov zahrňal len milosťami — povedz, kto Ťa má milovať, keby som Ťa ja nemiloval(a)? Nechže teda zvíťazí nado mnou Tvoje milosrdenstvo; v čím väčšom ohni mal(a) som horieť v pekle, tým väčším ohňom lásky nech horím k Tebe, Ježiš môj, láska moja, klenot môj, nebo moje a moje všetko.

O vtelenie, o vykúpenie o utrpenie Ježiša Krista! o Kalvária, o biče, o klince, o kríž, ktoré ste mučily môjho Pána! O lúbezné mená, pripomínajúce mi lásku, ktorou ma Boh miloval, o! nezmiznite nikdy z mojej mysli a z môjho srdca! Neprestajne mi privádzajte na pamäť, aké muky vytrpel pre mňa Ježiš Kristus, môj Spasiteľ. O rany presväté, vy ste ustavičnou skrýšou mojej duše a blaženou vyhňou, v ktorej býva rozniecovaná moja láska Božia.

Môj milý Ježiš, zasluhoval(a) som odsúdený(á) byť do pekla a od Teba navždy odlúčený; nebránim sa ohňu, ani iným pekelným mukám, ak ma chceš nimi po práve trestať; toho však nemôžem prijať, aby som upustil(a) od Tvojej lásky. Daj, nech Ťa milujem, a potom ma pošli kamkoľvek. Je spravodlivé, aby som trpel(a) za svoje hriechy; ale najnespravodlivejšie by bolo, keby som Ťa mal nenávidieť a preklínať, ktorý si ma stvoril, mňa vykúpil a toľko miloval. Spravodlivosť žiada, aby som Ťa miloval(a) a večne Ťa oslavoval(a). Áno, dobrorečím Ti a milujem Ťa, Ježiš, láska moja, a dúfam, že Ťa budem naveky milovať a velebiť.

Najsladší Vykupiteľ môj, vidím, že si žiadaš, aby som bol(a) docela Tvojím(ou). O nedaj, aby od dneškajška časť tej lásky tvory zabraly, ktorá náleží jedine Tebe. Ty jediný si hoden všetkej mojej lásky, Ty jediný si nekonečná lúbežnosť, Ty jediný

si ma ozajstne miloval; preto chcem jedine Teba milovať a jedine Tebe, ako len môžem, sa ľúbiť. Všetkého sa odriekam, rozkoší, bohatstvá, cti a všetkých tvorov sveta. Ty jediný mi stačíš, Ježiš môj, jedine Teba si žiadam, a nič viac.

Odstúpte odo mňa, pozemské náklonnosti. Pustil(a) som vás kedysi do svojho srdca, ale vtedy som bol(a) slepý(á), teraz však, čo ma milosrdný Boh osvietil a dal mi poznať márnosť tohoto sveta a lásku, ktorou ma miloval a svoju vôľu, aby som jemu všetku svoju lásku daroval(a), — jemu jedinému sa zasväcujem. Áno, Ježiš môj, Ty buď Pánom celého srdca môjho, a ak Ti ho neviem nadobro dať, ako si žiadaš, vezmi si ho sám a sprav ho docela svojím. Milujem Ťa, Bože môj, z celého srdca, milujem Ťa viacej než seba. »*Tiahni ma*« za sebou, Pane môj, priputnaj ma docela k sebe a utlm vo mne všetku lásku ku stvoreným veciam.

O nebo, o vlast milujúcich duší, o kráľovský palác lásky, o bezpečný prístav, kde sa Boh večne miluje, kde sa netreba báť, že ho kedy stratíme, o, kedy mi bude dané vojsť do jeho predsieni, kedy svlečiem so seba toto nešťastné svoje telo a budem voľný(á) od toľkých nepriateľov, ktorí sa neprestajne usilujú olúpiť ma o Božiu milosť! O ukrižovaný Ježiš môj, daj mi poznať veľké dobrá, ktoré si pripravil dušiam Ťa milujúcim. Daj mi veľkú túžbu po nebi, aby som zabudol(a) na túto zem a v ňom neprestajne pre-

bývať(a), a aby som čo živ netúžil(a) po ničom inom, než odísť z tohto vyhnanstva, aby z tvári do tvári na Teba hľadel(a) a Ťa miloval(a) v Tvojom kráľovstve. Zaiste nezaslúžim toho, a viem, že som bol(a) kedysi zapísaný(á) v knihe do pekla odsúdených; teraz však, keď som v Tvojej milosti, ako dúfam, prosím Ťa pre krv, ktorú si za mňa na kríži vylial, o, zapíš ma do knihy života. Ty si zomrel, aby si mi získal nebo; chcem ho, túžim po ňom a dúfam tam prísť pre zásluhy Tvoje, aby som Ťa tam miloval(a) zo všetkých svojich síl a Tvojou láskou sa strávil(a). Tam zabudnem na seba a na všetky ostatné veci, a nebudem myslieť, než na Tvoju lásku, nebudem túžiť, než po Tvojej láske, nebudem iného robiť, než Teba milovať. O Ježiš môj, kedy to však bude? — O Maria, Matka Božia, Tvoja prímluva nech ma uvedie do neba. »*A preto, orodovnica naša, . . . Ježiša, ktorý je požehnaný plod života Tvojho, nám tam vo večnosti ukáž!*«

Vrúcne vzdychy lásky k Bohu.

1. Ktože som, o Pane, že si ma toľko miloval a toľko si žiadaš odo mňa byť milovaný?
2. O lúbeznosť nekonečná, milujem Ťa; lež skorej by som mal povedať, Bože môj, že Ťa nemilujem.
3. Milujem Ťa nadovšetko, viacej než svoj život, viacej než sám(a) seba; a predsa Ťa milujem veľmi málo.

4. O Kráľ nebeský, buďže tiež i kráľom môjho srdca; nech som docela Tvojím majetkom!

5. Všetkého sa odriekam a Tebe sa oddávam. Objímam Ťa a túlim Ťa k svojmu srdcu. Nepohrdaj mnou, dobro nekonečné; lebo Ťa milujem.

6. Už si ma priputnal k sebe, o Ježiš môj; ako by som sa mal(a) ~~Tebe~~ Teba odlúčiť? Milujem Ťa a nikdy neupustím od Tvojej lásky.

7. Spoj sa so mnou, o Pane; nedaj sa mi zastrašiť špinou mojich hriechov!

8. Bože, Bože môj, koho by som miloval(a), ak nie Teba, život môj, láska moja, moje všetko?

9. »*Vyvolený z tisícov.*« Bože môj, Ty jediný buď predmetom mojej lásky.

10. Vykupiteľ môj, nežiadam od Teba iného než Teba.

11. Kiež sa môžem všetok(a) stráviť pre Teba, ktorý si sa všetok strávil pre mňa!

12. Vezmi mi, o Pane, všetku moju vôľu a nalož so mnou, ako sa Ti ľúbi.

13. O Bože nepoznaný! O Bože nemilovaný! O blud, kto Teba nemiluje!

14. O Bože môj, vedel(a) som, ako veľmi Ťa hriechom zarmucujem, a predsa som hrešil(a)? Ako som to mohol(a) urobiť?

15. Keby som bol(a) vtedy umrel(a), nemo-hol(a) by som Ťa už milovať; teraz však môžem i chcem Ťa milovať.

16. Nedaj, o Pane, aby som Ťa po toľkých milostiach znova zradil(a). Nechaj ma radšej umrieť.

17. Čakal si na moju lásku. Áno, chcem Ťa milovať.

18. Zvíťazil si nado mnou, Bože môj, už sa Ti vzdávam a darujem sa Ti.

19. O Bože, koľko rokov som zmaril(a), keď som Ťa nemiloval(a)!

20. Zasväcujem Ti, o Bože, ostatok svojho života. A ktože vie, ako dlho ešte budem žiť?

21. Čo sú bohtstvá? Čo česť? Čo rozkoše? Len po Bohu, len po Bohu túži moja duša!

22. O Kráľ srdce, založ svoj trón v mojom srdci. Ach, pritiahni ma docela k sebe.

23. Tak pevne ma priputnaj k sebe, o Bože, aby som sa už nikdy nemohol(a) od Teba odtrhnúť.

24. Neopúšťaj ma, a neopustím Teba, a budeme sa zavše milovať, o Bože, Bože môj!

25. Učiň ma docela svojím(ou), prv než umriem, Ježiš môj, láska moja, život a poklad môj, moje všetko!

26. O Ježiš môj, ukáž sa mi s milostivou tvárou, až Ťa po prvý uzriem.

27. Kedy len budem môcť zvoľať: Bože môj, už Ťa nemôžem stratiť!

28. Kedy Ťa uvidím, o Pane, z tváři do tváři, a kedy Ťa budem milovať cez celú večnosť a zo všetkých svojich síl?

29. Ach, nekonečné dobro moje, kým žiť budem, nevyjdem z nebezpečenstva Teba stratiť!

30. Ježiš môj, veľmi si ma zaviazal k svojej láske; áno, chcem Ťa milovať. Milujem Ťa, milujem Ťa, milujem Ťa.

31. Otče večný, pre lásku Ježišovú, daruj mi svoju lásku.

32. Dovoľ, nech Ťa miluje jeden(a) z najväčších nevďačníkov(íc), ktorí(é) kedy na svete žili(y)!

33. Bože môj, chcem Ťa veľmi milovať v tomto živote, aby som Ťa veľmi miloval(a) v budúcom živote.

34. O Ježiš môj, Ty si sa mi všetok daroval, i ja sa Ti všetok(a) darujem.

35. Čo by ma malo viac tešiť, než Tebe, Bože môj, robiť radosť?

36. Premilý Ježiš môj, ako som Ťa obráždil(a), tak Ťa chcem teraz milovať.

37. Milujem Ťa, dobrota nekonečná, a daj mi poznať, aké veľké je dobro, ktoré milujem!

38. Ježiš môj, Ti si vinný kmeň, ja som radosť; nech som zavše s Tebou spojený(á); nedaj, aby som sa kedy od Teba odtrhol(a)!

39. O Bože môj, ako sa radujem z toho, že si nekonečne blažený!

40. Kde si, o Pane? Si v mojom srdci, či nie si? Som v Tvojej milosti, a či nie? Ver, že Ťa milujem; áno, milujem Ťa a milujem Ťa viac než sám(a) seba.

41. Ježiš môj, daruj mi lásku, ktorú si odo mňa žiadaš.

42. O, by som Ťa bol(a) vždycky miloval(a)!

43. Kiež Ťa milujem, Bože môj, kiež Ťa milujem. Milujem Ťa síce, ale milujem Ťa veľmi málo.

44. Daj, o Pane, nech Ťa veľmi milujem a všetko premôžem, aby som sa Ti zaľúbil(a).

45. Darujem Ti svoju vôľu. Nechcem nič iného, len čo Ty chceš.

46. Nežiadam Ťa o to, čo by sa mne ľúbilo, ale čo sa Tebe ľúbi, o Bože môj, láska moja, moje všetko!

47. O nekonečný Bože, nie som hoden(a) Teba milovať; dovoľ však, nech Ťa smiem milovať!

48. Dúfam Teba večne milovať, o Bože večný.

49. O drahý Ježiš môj, Ty si toľko trpel pre mňa; i ja chcem trpieť pre Teba, čokoľvek si žiadaš.

50. O Bože duše mojej, netrúfam si ďalej žiť bez Tvojej lásky.

51. O vôľa Božia, milujem Ťa nadovšetko.

52. O všemohúci Bože, učiň ma svätým(ou)!

53. Bude to na Tvoju oslavu, o Pane, keď učiňíš zo svojho nepriateľa svojho vrúcneho milovníka.

54.. Hľadal si ma, o Bože môj, keď som pred Tebou utekal(a); o, zaiste nezamietneš ma teraz, keď Ťa hľadám.

55. Prenajmilejší Ježiš môj, seba si neušetril, aby si mne odpustiť mohol.

56. Vďaka Ti, že mi popriavaš času, aby som Ťa miloval(a). Áno, Bože môj, milujem Ťa, milujem Ťa, milujem Ťa a neprestanem Ťa milovať.

57. O Bože, hodný lásky nekonečnej, daj, nech sa dnes docela obrátim k Tebe, o láska moja, moje všetko!

58. Tresci ma, ako sa Ti páči, len ma nezbavuj svojej lásky.

59. Otče nebeský, Ty si mi daroval svojho Syna; a ja úbohý(á) darujem Ti seba; sľutuj sa nado mnou a príjmi ma!

60. Chcem, o Pane, napraviť všetko, čímkoľvek som Ťa hneval(a), a budem hľadiť všemožne Ti radosť robiť.

61. Chcem Ťa, Bože môj, milovať, nedbajúc o svoj prospech, nepretržite a bez výnimky..

62. Ježiš môj, pre mňa pohŕdaný, daj, nech som pohŕdaný(á) pre Teba.

63. Umučený Ježiš môj, daj, nech z lásky k Tebe znášam utrpenie vzdajšieho života.

64. Umrel(a) by som pre Teba, Vykupiteľ môj, ktorý si pre mňa umrieť ráčil.

65. O, by Ťa všetci milovali, ako zasluhuješ!

66. Som odhodlaný(á), Tebe sa docela darovať.

67. Daj, o Pane, aby som ničoho nezanedbal(a), o čom viem, že by Ti robilo radosť.

68. Blažene mi, keď všetko stratím a ak Teba získam, Bože môj a moje všetko.

69. O Ježiš môj, za mňa obetovaný, obetujem Ti všetku svoju vôľu.

70. O Bože môj, kedy budem docela Tvojím(ou) ?

71. *»Pane, čo chceš, aby som robil(a)?«*

72. *»Pánove milosrdenstvá chcem naveky ospevovať.«*

73. *»Kto nás odlúči od lásky Kristovej?«*

74. *»O dobrý Ježiš, nedaj sa mi odlúčiť od Teba, nedaj sa mi odlúčiť od Teba!«*

75. *»Čo mám na nebi bez Teba, a mimo Teba čo si žiadať mám na zemi? Boh môjho srdca a môj poudiel je Boh naveky.«*

76. *»Nech umriem láskou k láske Tvojej, ktorý si umrieť ráčil z lásky k láske mojej.« (Sv. Frant.)*

77. *»Láska moja je ukrižovaná.« (Sv. Paschál.)*

78. *»Daruj mi len lásku a milosť svoju, a som bohatý.« (Sv. Ignác.)*

79. *»Žiadam si umrieť, o Pane, aby som Ťa videl!« (Sv. Aug.)*

80. Nezná Teba, o Ježiš môj, kto Ťa nemiluje.

81. Tvoje zaľúbenie, o Pane, je mi nado všetky svetské radosti.

82. Ukrižovaný Ježiš môj, prečo nechoria všetci láskou k Tebe?

83. Ty si umrel pre mňa; o, by som umrieť mohol(a) pre Teba, o Ježiš môj, láska moja, moje všetko!

84. Pane, ako sa Ti odmením za všetko, čo si vytrpel pre mňa?

85. Dobrota nekonečná, vážim si Ťa nadovšetko, milujem Ťa z celého srdca; všetok(a) sa Ti darujem, príjmi moju lásku a rozmnož ju vo mne!

86. Daj, nech na všetko zabudnem a spomínam len na Teba, láska moja, a moje všetko!

87. Rád(a) by som Ťa miloval(a), ako to zasluhuješ. Príjmi, o Pane, túto moju žiadosť a daruj mi svoju lásku!

88. Dost som sa Ťa už naobrážal(a); teraz Ťa chcem milovať.

89. O Bože, o Bože, ja som Tvoj(a) a Ty si môj.

90. Nech všetko stratím, len keď nestratím Boha.

91. Hoci by Boh stál čokoľvek, nie je nikdy veľmi drahý.

92. Ty jediný, o Ježiš môj, Ty jediný mi stačíš.

93. O Maria, opatruj ma a priputnaj ma docela k Bohu.

94. Matka premilá, veľmi Ťa milujem.

95. O Matka moja, daj mi dôveru v Teba a daj, nech sa zavše utiekam k Tebe.

96. O Maria, bez Teba mi je nemožné dôjsť spasenia. Ty ma môžeš urobiť svätým(ou); urob to, sľutuj sa nado mnou.

Vrúcne vzdychy lásky k Ježišu Kristovi.

Ježiš môj, Ty jediný mi stačíš.

O láska moja, nedaj, aby som sa odlúčil(a) od Teba.

Kedy len budem môcť povedať: Bože môj, už Ťa nemôžem stratiť?

Ktože som, o Pane, že si toľko žiadaš byť odo mňa milovaný?

A čo by som mal(a) milovať, keby som nemiloval(a) Teba, Ježiš môj?

Hľa, tu som, Pane, učiň so mnou, ako sa Ti ľúbi.

Daj mi svoju lásku a o nič iného Ťa nežiadam.

Daj, nech som všetek(a) Tvoj(a), prv než umriem.

Otče večný, pre lásku Ježiša Krista, smiluj sa nado mnou!

Bože môj, len Teba si žiadam, a ničoho viacej.

O, by som sa mohol(a) všetok(a) stráviť pre Teba, Ježiš môj, ktorý si sa všetok strávil pre mňa.

Keby som bol(a) umrel(a) v hriechu, nemohol(a) by som Ťa už milovať; že Ťa však teraz môžem milovať, chcem Ťa milovať, koľko len môžem.

Tebe zasväcujem všetky ostatné dni svojho života.

Chcem iba to a všetko to, čo Ty chceš.

Daj, nech uvidím milostivú Tvoju tvár, až Ťa ponajprv uzriem!

Nechaj ma skôr umrieť, než aby som Ťa obrazil(a).

Neopušť ma, i ja Ťa neopustím. Budeme sa vždycky milovať, o Bože môj, v tomto živote i budúcom.

Bol(a) by som veľmi nevďačný(á), o Ježiš môj, keby som Ťa po toľkorakých milostiach len málo miloval(a).

Všetok si sa mi daroval, i ja sa Ti všetok(a) darujem.

Miluješ milujúcich Teba; milujem Ťa, miluj teda i Ty mňa; ak Ťa málo milujem, daj mi sám lásku, ktorú si odo mňa žiadaš.

Veľmi si ma zaviazal k svojej láske; daj, nech všetko premôžem, aby som sa Ti zaľúbil(a).

Dovoľ, nech Ťa smie milovať duša, ktorá Ťa toľko hnevala.

Daj mi poznať, aké nesmierne si dobro, aby som Ťa veľmi miloval(a).

Chcem Ťa veľmi milovať v tomto živote, aby som Ťa veľmi miloval(a) v budúcom živote.

Dúfam, o Bože večný, že Ťa budem večne milovať.

O, by som Ťa bol(a) vždycky miloval(a)! O, by som bol(a) skôr umrel(a), než som Ťa obrazil(a)!

Darujem Ti svoju vôľu, svoju slobodu; nalož so mnou, ako sa Ti ľúbi.

Nech je moja jediná radosť: radosť robiť Tebe, dobrota nekonečná!

O, Bože môj, radujem sa z toho, že si nekonečne blažený.

Ty si všemohúci, učiň ma svätým(ou).

Ti si ma hľadal, keď som pred Tebou utekal(a); Ty si ma miloval, keď som Tvojou láskou pohrdal(a); neopúšťaj ma teraz, keď Ťa hľadám a Ťa milujem.

Dnešného dňa všetok(a) sa Teba darujem.

Tresci ma akýmkoľvek trestom, len ma nezba-
vuj svojej lásky!

Ďakujem Ti, že mi dopriavaš času, aby som Ťa miloval(a). Milujem Ťa, Ježiš môj, milujem Ťa a dúfam, že budem umierať so slovami: Milujem Ťa, milujem Ťa!

Chcem Ťa milovať bez výnimky a chcem všetko robiť, o čom viem, že by sa Tebe ľúbilo.

Tvoje zaľúbenie je mi nad všetky radosti svetské.

Prijímam všetky utrpenia z Tvojich rúk, pretože Ťa milujem, o Bože môj. O, by som mohol(a) pre Teba umrieť, Ježiš môj, ktorý si ráčil umrieť pre mňa!

Kiež by som mohol(a) urobiť, aby Ťa všetci ľudia milovali, ako zasluhuješ!

O vôľa Božia, Ty si láska moja.

O Bože lásky, daj mi lásku.

O Maria, spoj ma docela s Bohom.

O Matka moja, daj, nech sa vždycky utiekam k Tebe; dúfam, že ma učiníš svätým(ou).

Zásady, ktorými sa má riadiť duša, ktorá chce dokonale milovať Ježiša Krista.

1. Dychti po väčšej láske k Ježišu Kristovi.
2. Vzbudzuj často lásku k Ježišu Kristovi; vzbud' ju hneď ráno, keď vstávaš a večer, keď sa kladieš na posteľ, a zakaždým hľad srovnat' svoju vôľu s vôľou Ježiša Krista.
3. Rozjímaj často o umučení Ježiša Krista.
4. Neprestajne pros Ježiša Krista o jeho svätú lásku.
5. Prijímaj často Sviatostného Ježiša a častejšie denne prijímaj ho duchovne.
6. Navštevuj často Najsv. Sviatosť Oltáru.
7. Každého rána príjmi svoj kríž z rúk Ježiša Krista.
8. Maj túžbu po nebi a po smrti, aby si dokonale a večne miloval(a) Ježiša Krista.
9. Rozprávaj často o láske Ježiša Krista.
10. Všetko protivné prijímaj z lásky k Ježišu Kristovi.
11. Raduj sa z Božej blaženosti.
12. Voľ zavše, čo milšieho je Ježišu Kristovi, a ničoho mu nikdy neodopri, čo mu je milé.

13. Dbaj o to, aby pokiaľ možno — všetci milovali Ježiša Krista.

14. Modlievaj sa vždycky za hriešnikov a za duše v očistci.

15. Vyžeň zo svojho srdca každú náklonnosť, ktorá sa neodnáša k Ježišu Kristovi.

16. Utekaj sa často k Najbl. Panne Marii, aby ti vyprosila lásku k Ježišu Kristovi.

17. Cti Najbl. Pannu Mariu, aby si sa zavďačil(a) Ježišu Kristovi.

18. Konaj všetko s úmyslom zaľúbiť sa Ježišu Kristovi.

19. Ponúkaj sa Ježišu Kristovi, že chceš trpieť všetko z lásky k nemu.

20. Buď odhodlaný(á) radšej zomrieť, nežli sa vedome všedného hriechu dopustiť.

22. Odriekaj sa všetkého, čo ti samoláska nahovára, z lásky k Ježišu Kristovi.

23. Zotrvaj na modlitbe, dokiaľ môžeš.

24. Cvič sa vo všetkých umŕtveniach, ktoré ti poslušnosť dovoľí.

25. Konaj všetky cvičenia, ako by si ich konal(a) naposledy.

26. Nezanedbávaj žiadneho nábožného cvičenia v čas duševnej vyprahlosti.

27. Nič nekonaj, ani ničoho nezanedbaj k vôli ľuďom.

28. Nenariekaj v chorobe.

29. Miluj samotú, aby si sám(a) a sám(a) zaoberal(a) s Ježišom Kristom.

30. Potlačuj smútok a zádumčivosť.

31. Odporúčaj sa často do modlitieb tých, ktorí milujú Ježiša Krista.

32. V pokušeniach sa utiekaj k Pánu Ježišovi ukrižovanému a k Bolestnej Panne Marii.

33. Maj veľkú dôveru v umučenie Ježiša Krista.

34. Nebuď malomyselný(á), keď si chybi(a); vzbud' ľútosť a učiň predsavzatie, že sa polepšíš.

35. Čiň dobré tomu, kto ti učinil zlé.

36. O každom človekovi hovor dobre a vyhováraj aspoň úmysel, ak nemožno ospravedlniť skutok.

37. Buď nápomocný(á) bližnému, kedykoľvek ti je to možné.

38. Nikdy nič nerob, ani nehovor, čím by si ho zarmútil(a). A ak si chybil(a) oproti ľúbo, pros ho o opustenie, alebo ho láskave oslov.

39. Tvoja reč nech je zavše vlúdna a hlas pri-tlmený.

40. Obetuj Ježišu Kristovi všetky pohľadania a protivenstvá, ktorých sa ti dostalo.

41. Váž si predstavených ako Ježiša Krista.

42. Buď poslušný bez odporu a bez zdráhania, a nevyhľadávaj toho, čo sa tebe páči.

43. Miluj i najnižšie zamestnanie.
44. Najprostšie veci nech sú ti najmilšie.
45. Nehovor o sebe ani dobre ani zle.
46. Ponižuj sa pred nižšími, nežli si ty.
47. Neospravedlňuj sa, ak si bol(a) pokarhaný(á).
48. Neháj sa, ak si bol(a) obvinený(á).
49. Mlč, ak si rozrušený(á).
50. Obnovuj často predsavzatie, že sa chceš stať svätým(ou), hovoriac: »Ježiš môj, chcem byť docela Tvojím(ou), buďže i Ty docela mojím!«

K väčšej cti a sláve Božej a ku spaseniu duší,
na pamiatku

150. výročia blaženej smrti (1787)

S v. Alfonza Marie Liguori,
pôvodcu tohoto dielka,

Venuje:

Členom Sdruženia Sv. Jozefa na Slovensku

P r e k l a d a t e ľ.

OSAHOVÝ PREHLAD.

	Str.
Prívet	4
Ohnivé šípy	5
Vrúcne vzdychy	56
1. Vrúcne vzdychy živej viery	56
2. Vrúcne vzdychy dôvery	59
3. Vrúcne vzdychy ľútosti	63
4. Nábožné predsavzatia	66
5. Vrúcne vzdychy lásky	63
6. Vrúcne vzdychy srovnalosti s Božou vôľou .	73
7. Rozličné vrúcne vzdychy	75
Vrúcne vzdychy lásky k Bohu	79
Vrúcne vzdychy lásky k Ježišu Kristovi	87
Zásady, ktorými sa má riadiť duša, ktorá chce dokonale milovať Ježiša Krista	90
Venovanie	93
Schválenie vrchností	94
Opravy	95

Imprimi potest.

Pragae, die 18. Julii 1936.

P. Joanes Haderka, C. SS. R.

Sup. Provinc.

Nr. 4558/1936.

Imprimatur.

Cassoviae, die 24. Sept. 1936.

Joseph Čársky, m. p.

Eppus, Apost.-Adm.

